

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 24.1.2024
COM(2024) 23 final

2024/0017 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o prověřování zahraničních investic v Unii a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452

{SWD(2024) 23 final} - {SWD(2024) 24 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Odůvodnění a cíle návrhu

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452 ze dne 19. března 2019, kterým se stanoví rámec pro prověřování přímých zahraničních investic (PZI) směřujících do Unie (dále jen „nařízení“), bylo přijato v roce 2019 a vstoupilo v platnost dne 11. října 2020. Reagovalo na rostoucí obavy z toho, že někteří zahraniční investoři usilují o získání kontroly nad podniky z EU, které poskytují kritické technologie, kritickou infrastrukturu nebo kritické vstupy nebo uchovávají citlivé informace a jejichž činnost má zásadní význam pro bezpečnost nebo veřejný pořádek na úrovni EU. Cílem nařízení bylo pomoci identifikovat a řešit rizika v oblasti bezpečnosti nebo veřejného pořádku spojená s přímými zahraničními investicemi, která se týkají alespoň dvou členských států nebo EU jako celku, jelikož vysoký stupeň integrace vnitřního trhu znamená, že přímá zahraniční investice do společnosti v EU může vyvolat riziko přesahující hranice hostitelského členského státu, ve kterém se tato investice uskutečňuje. K dosažení tohoto cíle nařízení umožňuje členským státům přezkoumávat přímé zahraniční investice na svém území z důvodu bezpečnosti nebo veřejného pořádku a vyměňovat si informace s Komisí a ostatními členskými státy a zmocňuje je k přijetí opatření k řešení konkrétních rizik. Nařízení dále zřídilo mechanismus spolupráce mezi Evropskou komisí a prověřovacími orgány členských států pro jednotlivé přímé zahraniční investice. Tento mechanismus umožnil výměnu informací, díky níž mohou Komise i ostatní členské státy upozornit na možná rizika v oblasti bezpečnosti nebo veřejného pořádku pro ostatní členské státy nebo kritické programy na úrovni EU, která by mohla vzniknout v důsledku přímé zahraniční investice. Tím se posílilo posuzování přímých zahraničních investic příslušnými orgány členských států a usnadnilo konečné rozhodnutí „hostitelského“ členského státu o tom, zda transakci povolí, či nikoli, a pokud je transakce povolena, zda jsou zapotřebí určité podmínky.

Od přijetí nařízení význam otázky bezpečnosti a veřejného pořádku vzrostl. Pandemie COVID-19, ruská útočná válka proti Ukrajině a další geopolitické tlaky zdůraznily nutnost dokázat identifikovat rizika související s některými investicemi a lépe před těmito investicemi chránit kritická aktiva EU. To také přispělo k výraznému nárůstu počtu členských států, které přijaly vnitrostátní prověřovací mechanismus, a k rozšíření počtu odvětví, která jsou předmětem prověřování, v některých členských státech[1]. Významný podíl přímých zahraničních investic v EU však nadále směřuje do členských států, které prověřovací mechanismus nemají[2], čímž vznikají zranitelná místa, neboť potenciálně kritické přímé zahraniční investice zůstávají nezjištěny.

Spolupráce mezi všemi vnitrostátními orgány a Komisí nicméně sehrála významnou roli při zvyšování povědomí a při identifikaci a řešení rizikových přímých zahraničních investic,

---

[1] Když Komise v září 2017 předložila legislativní návrh nařízení, mělo prověřovací mechanismus zavedeno pouze čtrnáct členských států (včetně Spojeného království). Do června 2023 přijalo prověřovací mechanismy dalších osm členských států a dva členské státy, které měly pouze mechanismy pro jednotlivá odvětví, schválily meziodvětvové mechanismy.

[2] Ve členských státech, které neměly plně použitelný mechanismus prověřování investic, se uskutečnilo 22,7 % zahraničních akvizic a 20 % projektů na zelené louce. Evropský účetní dvůr ve své zvláštní zprávě 27/2023 („Prověřování přímých zahraničních investic v EU – Byly učiněny první kroky, avšak účinné řešení rizik pro bezpečnost a veřejný pořádek trpí výraznými omezeními“) odhaduje, že v těchto členských státech se nachází přibližně 42 % objemu přímých zahraničních investic (viz obrázek 4 na s. 27).

které by jinak zůstaly nezjištěny[3]. Správa oznámení pro více jurisdikcí (tj. transakcí, které se týkají stejného podniku v několika členských státech) však byla náročná a vyvolávala problémy s efektivitou (zejména pro zahraniční investory, cílového subjektu investic v EU a prověřovací orgány).

Podle čl. 15 odst. 1 nařízení má Komise do 12. října 2023 (tj. nejpozději tři roky po jeho úplném provedení) zhodnotit fungování a efektivitu tohoto nařízení a předložit zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

Na základě zjištění hodnotící zprávy, která je přiložena k tomuto legislativnímu návrhu, je vhodné navrhnout revizi nařízení, aby se zajistilo, že všechny členské státy budou mít k dispozici prověřovací mechanismus, který umožní posouzení transakcí před jejich dokončením, a aby se odstranily klíčové nedostatky v účinnosti a efektivitě mechanismu spolupráce zjištěné v hodnocení.

1.2. Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Cílem návrhu je chránit bezpečnost a veřejný pořádek v EU v souvislosti se zahraničními investicemi. To je v souladu s celkovými politickými cíli EU stanovenými v čl. 3 odst. 5 Smlouvy o Evropské unii, zejména podporovat hodnoty a zájmy EU ve vztazích s okolním světem a přispívat k ochraně jejích občanů, míru, bezpečnosti a k volnému a spravedlivému obchodování.

Návrh je plně v souladu se sdělením o strategii hospodářské bezpečnosti z roku 2023[4], které zdůraznilo prověřování přímých zahraničních investic jako jeden z nástrojů, které EU využívá ke své ochraně před běžně zjištěnými riziky, jež ovlivňují její hospodářskou bezpečnost. V tomto společném sdělení Komise znovu vyzvala členské státy, které dosud nezavedly vnitrostátní mechanismy prověřování přímých zahraničních investic, aby tak neprodleně učinily. Rovněž oznámila legislativní návrh na revizi nařízení o prověřování přímých zahraničních investic.

Navrhované nařízení dosahuje vhodné rovnováhy mezi úkolem řešit oprávněné obavy vyvolané v souvislosti s určitými zahraničními investicemi na jedné straně a nutností zachovat otevřený a vstřícný režim pro takové investice plynoucí do EU na straně druhé, přičemž je plně slučitelné s právem EU a mezinárodními závazky.

1.3. Soulad s ostatními politikami Unie

Navrhované nařízení doplňuje ostatní politiky a iniciativy EU, je s nimi v souladu a nemá na ně vliv. Některé transakce mohou podléhat jiným schvalovacím postupům na úrovni EU nebo na vnitrostátní úrovni, ale mezi návrhem a těmito nástroji, jejichž účel je odlišný od účelu návrhu, není nesoulad. Navrhované nařízení se spíše do určité míry doplňuje s nástroji EU, které se vztahují na odvětví nebo činnosti související s bezpečností nebo veřejným pořádkem.

Volný pohyb kapitálu a svoboda usazování

Navrhované nařízení se vztahuje na investice, které vytvářejí nebo udržují dlouhodobý hospodářský vztah mezi zahraničním investorem a cílovým subjektem v EU. Patří sem například získání většinového nebo úplného podílu, ale i nabytí akcií, které zahraničnímu investorovi poskytují práva řídit nebo ovlivňovat činnost cílového subjektu v EU, nebo

[3] Od zahájení mechanismu spolupráce Komise a příslušné orgány členských států přezkoumaly více než 1 100 transakcí.

[4] Společné sdělení Evropskému parlamentu, Evropské radě a Radě o Strategii evropské hospodářské bezpečnosti (JOIN(2023) 20 final).

založení zařízení v EU (investice na zelené louce). Tyto investice, pokud se týkají pohybu v rámci EU, proto většinou spadají do oblasti svobody usazování. Ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) o svobodě usazování jsou obsažena v článcích 49 až 55 Smlouvy o fungování EU. Tato ustanovení stanoví obecnou zásadu, že omezení svobody usazování jsou zakázána, pokud nejsou odůvodněna zvláštními důvody veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo ochrany zdraví, jak je uvedeno v čl. 52 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Členské státy se mohou dovolávat důvodů veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti k omezení investic pouze tehdy, pokud existuje opravdové a dostatečně závažné ohrožení základního zájmu společnosti a pokud méně omezující opatření k řešení takové hrozby nepostačují. Soudní dvůr upřesnil, že pojem „veřejná bezpečnost“ zahrnuje jak vnitřní, tak vnější bezpečnost státu.

Tato ustanovení se však vztahují pouze na fyzické a právnické osoby z členských států EU, a proto nejsou relevantní, pokud jde o přímé zahraniční investice ze zemí mimo EU do EU. Z tohoto důvodu se pravidla pro prověřování přímých zahraničních investic ze zemí mimo EU do EU, jak jsou uvedena v navrhovaném nařízení, vzájemně neovlivňují s ustanoveními o svobodě usazování.

Navrhované nařízení rovněž rozšiřuje oblast působnosti stávajícího nařízení tak, aby se vztahovalo na určité investice v rámci EU, které zahrnují investice ovládané investory ze zemí mimo EU. Jak bude vysvětleno později, toto rozšíření je důležité pro zahrnutí určité skupiny takových investic do oblasti působnosti nařízení, pokud vytvářejí nebo udržují dlouhodobý hospodářský vztah mezi investorem ze země mimo EU a cílovým subjektem v EU. Tyto investice provádí subjekt z EU, ale tento subjekt je ovládán investorem ze země mimo EU a rozhodovací pravomoc ohledně investice zůstává investorovi ze země mimo EU. Je proto vhodné zajistit, aby posuzování těchto transakcí – a zejména prvků, které mohou ovlivnit rozhodnutí o prověření transakce nebo o přijetí dalších opatření zmírňujících dopady na bezpečnost nebo veřejný pořádek – bylo v co největším možném rozsahu v souladu s posuzováním přímých zahraničních investic, aby se předešlo situaci, kdy by se pro účely navrhovaného nařízení investice se srovnatelnými riziky pro EU posuzovaly odlišně.

V tomto ohledu by si posouzení pravděpodobného rizika pro bezpečnost a veřejný pořádek mělo zachovat dostatečnou flexibilitu, aby bylo možné zohlednit specifický charakter a strukturu investic v EU, které provádějí dceřiné společnosti zahraničních investorů v EU. Existence jasné vazby na zahraničního investora spolu s dalšími specifickými kritérii stanovenými v nařízení s ohledem na rozsah zahrnutých transakcí (včetně konkrétního seznamu oblastí, v nichž se investice provádí, nebo zvláštní pozornosti věnované působení veřejnosti ve vlastnické struktuře zahraničního investora, ale i skutečnosti, že zahraniční investor může být prověřován, jelikož se na něj vztahují sankce EU), zdůrazňují zvláštní vlastnosti investice, z nichž mohou vyplývat specifické obavy ohledně bezpečnosti a veřejného pořádku, které je třeba řídit na úrovni EU. Tyto obavy jsou společné přímým zahraničním investicím a investicím v EU, kdy je subjekt z EU ovládán investorem ze země mimo EU. Nejsou však přirozeně spjaty s jinými investicemi v rámci EU, kde nedochází k zapojení zahraničních investorů, a mělo by být možné (v odůvodněných a přiměřených případech) zohlednit tento rozdíl z hlediska bezpečnosti a veřejného pořádku při posuzování investice.

Na tomto základě je možné rozlišovat mezi uplatňováním svobod vnitřního trhu na investice v EU, kdy je subjekt z EU ovládán investorem ze země mimo EU, a čistě interními situacemi uvnitř EU. V důsledku toho mohou být omezení transakcí, do nichž jsou zapojeny země mimo EU, založena na různých hlediscích. To je vhodné i vzhledem k tomu, že tyto transakce jsou prověřovány v rámci mechanismu spolupráce v celé Unii.

Aby byla zajištěna konzistentnost a předvídatelnost posuzování ve všech členských státech, je rovněž vhodné, aby kritéria a prvky, které mají být použity pro posuzování zahraničních investic, byly stanoveny prostřednictvím opatření EU pomocí stávajícího nařízení.

Ustanovení Smlouvy týkající se volného pohybu kapitálu se vztahují pouze na okrajovou skupinu transakcí, jak je vysvětleno výše, a to i s ohledem na výslovné vyloučení portfoliových investic z oblasti působnosti navrhovaného nařízení. V každém případě se výše uvedené úvahy použijí s ohledem na možný základ pro omezení volného pohybu kapitálu, která jsou uvedena v čl. 65 odst. 1 písm. b) Smlouvy o fungování EU a která se týkají se veřejné bezpečnosti, veřejného pořádku nebo zdraví. I v tomto ohledu je důležité zajistit, aby základ pro prověřování transakcí, které jsou v konečném důsledku zaměřeny na vytvoření dlouhodobého vztahu s investorem ze země mimo EU, byl posuzován důsledně (z hlediska ochrany bezpečnosti a veřejného pořádku) a aby při posuzování investice byly zohledněny všechny zvláštní obavy, které mohou vyvstat, pokud se transakce týká zahraničního investora (i když je prováděna prostřednictvím subjektu usazeného v EU, ale ovládaného zahraničním investorem).

Těmito úvahami není dotčena možnost členských států dále omezit zahraniční investice nad rámec kritérií a oblasti působnosti navrhovaného nařízení, pokud jsou tato další omezení v souladu s čl. 65 odst. 1 písm. b) nebo případně čl. 52 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

Nařízení EU o spojování

Přímé zahraniční investice mohou mít formu fúze, nabytí nebo společných podniků, které vytvářejí spojení spadající do oblasti působnosti nařízení EU o spojování[5]. V souvislosti s takovými spojeními umožňuje čl. 21 odst. 4 nařízení EU o spojování členským státům přijmout přiměřená opatření k ochraně oprávněných zájmů, jsou-li slučitelná s obecnými zásadami a jinými ustanoveními práva EU. Za tímto účelem čl. 21 odst. 4 druhý pododstavec výslovně uznává za oprávněné zájmy ochranu veřejné bezpečnosti, plurality médií a pravidel obezřetnostního dohledu. Rozhodnutí o prověření přijatá podle navrhovaného nařízení za účelem ochrany těchto zájmů nemusí být podle čl. 21 odst. 4 třetího pododstavce sdělena Komisi, pokud jsou slučitelná s obecnými zásadami a jinými ustanoveními práva EU. Pokud však má členský stát v úmyslu přijmout rozhodnutí o prověření podle navrhovaného nařízení na ochranu dalších veřejných zájmů, musí to podle čl. 21 odst. 4 třetího pododstavce sdělit Komisi, pokud se rozhodnutí týká spojení, které spadá do oblasti působnosti nařízení EU o spojování. Komise zajistí důsledné uplatňování navrhovaného nařízení a čl. 21 odst. 4[6]. Pokud se příslušné oblasti působnosti obou nařízení překrývají, měly by být pravděpodobný dopad na bezpečnost nebo veřejný pořádek stanovený na základě úvah uvedených v článku 13 navrhovaného nařízení a pojem oprávněných zájmů ve smyslu čl. 21 odst. 4 třetího pododstavce nařízení EU o spojování vykládány jednotně, a aniž by bylo dotčeno posouzení slučitelnosti vnitrostátních opatření zaměřených na ochranu těchto zájmů s obecnými zásadami a jinými ustanoveními práva EU.

Nařízení o zahraničních subvencích

[5] Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1, ELI: http://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj?locale=cs).

[6] Pro zajištění bezproblémového provádění mechanismu spolupráce podle kapitoly 3 navrhovaného nařízení a postupu podle čl. 21 odst. 4 nařízení EU o spojování by mohlo být přínosné, aby členské státy při oznamování transakce podle článku 5 navrhovaného nařízení uvedly, zda transakce pravděpodobně spadá do oblasti působnosti nařízení EU o spojování.

Při posuzování rizik v rámci prověřování přímých zahraničních investic lze sice zohlednit, zda je zahraniční investor ovládán přímo či nepřímo vládou země mimo EU (a to i prostřednictvím vlastnické struktury nebo významného financování), účelem tohoto posouzení je však určit, zda přímá zahraniční investice může negativně ovlivnit bezpečnost nebo veřejný pořádek v EU. Zdá se však, že zahraniční subvence v posledních letech narušují vnitřní trh EU a až do nařízení o zahraničních subvencích[7] neexistoval žádný nástroj, který by posuzoval dopad zahraničních subvencí na spravedlivou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu a bojoval proti němu. Subvence poskytované zeměmi mimo EU nebyly kontrolovány, zatímco subvence poskytované členskými státy byly podrobovány přísné kontrole podle pravidel EU o státní podpoře, kde je zákaz pravidlem a povolení výjimkou.

Nařízení o zahraničních subvencích řeší tato narušení a zaplňuje mezeru v právních předpisech, přičemž zachovává otevřenost vnitřního trhu pro obchod a investice.

Podle nařízení o zahraničních subvencích má Komise pravomoc prošetřit finanční příspěvky, které společnostem působícím v EU poskytly vlády zemí mimo EU. Pokud Komise zjistí, že tyto finanční příspěvky představují subvence narušující hospodářskou soutěž, bude moci uložit opatření k nápravě jejich rušivých účinků. Nařízení o zahraničních subvencích zavádí tři postupy:

- postup založený na oznámení, který má prošetřit spojení zahrnující finanční příspěvky poskytnuté vládami zemí mimo EU – pokud nabývaná společnost, jedna ze stran účastnících se fúze nebo společný podnik dosahuje v EU obratu alespoň 500 milionů EUR a stranám byly v posledních třech letech poskytnuty zahraniční finanční příspěvky ve výši přesahující 50 milionů EUR,
- postup založený na oznámení, který má prošetřit nabídky v zadávacích řízeních zahrnujících finanční příspěvky vlád zemí mimo EU – pokud je odhadovaná hodnota zakázky alespoň 250 milionů EUR a nabídka zahrnuje zahraniční finanční příspěvek ve výši alespoň 4 miliony EUR za zemi mimo EU v posledních třech letech, a
- postup z *vlastního podnětu* k prošetření všech ostatních situací na trhu, kdy Komise může zahájit přezkum z vlastního podnětu.

Pokud se Komise rozhodne zahájit předběžný přezkum toho, zda zkoumaný finanční příspěvek představuje zahraniční subvenci a zda nenarušuje vnitřní trh, informuje členské státy, které Komisi oznámily vnitrostátní postup podle tohoto nařízení.

Pokud se příslušné oblasti působnosti obou nařízení překrývají, důvody pro prověřování stanovené v článku 1 nařízení by se neměly dotýkat posouzení Komisí podle nařízení o zahraničních subvencích ohledně toho, zda finanční příspěvek, který je předmětem přezkumu, představuje zahraniční subvenci a zda narušuje vnitřní trh.

Odolnost kritických subjektů

Směrnice Rady 2008/114/ES[8] stanoví postup pro označování evropské kritické infrastruktury v odvětví energetiky a dopravy, jejíž narušení nebo zničení by mělo závažný přeshraniční dopad pro nejméně dva členské státy, ale zaměřuje se pouze na ochranu kritické infrastruktury

[7] Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2022/2560 o zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh (Úř. věst. L 330, 23.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj).

[8] Směrnice Rady 2008/114/ES ze dne 8. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu (Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/114/oj)

v těchto dvou odvětvích. Směrnice o odolnosti kritických subjektů[9] uznává, že je důležité komplexně řešit odolnost kritických subjektů (tj. subjektů, které členské státy na svém území označily za kritické), a vytvořila zastřešující rámec, který řeší odolnost kritických subjektů vůči všem nebezpečím, bez ohledu na to, zda se jedná o nebezpečí přírodní, způsobená člověkem, neúmyslná či úmyslná. Směrnice o odolnosti kritických subjektů vyžaduje, aby členské státy přijaly zvláštní opatření, která zajistí, že služby nezbytné pro zachování nejdůležitějších společenských funkcí nebo hospodářských činností v jedenácti odvětvích budou na vnitřním trhu poskytovány bez jakýchkoli překážek. Směrnice o odolnosti kritických subjektů vstoupila v platnost dne 16. ledna 2023 a členské státy musí do dne 17. října 2024 její požadavky provést do vnitrostátního práva.

Pokud se oblast působnosti navrhovaného nařízení překrývá se směrnicí o odolnosti kritických subjektů, určení cílového subjektu v EU jako kritického subjektu by mělo být zohledněno při posuzování zahraničních investic pro účely navrhovaného nařízení.

Kybernetická bezpečnost

Pravidla kybernetické bezpečnosti EU zavedená v roce 2016[10] byla aktualizována směrnicí o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně kybernetické bezpečnosti v Unii (směrnice NIS2)[11], která modernizovala stávající právní rámec, aby držel krok s vyšší mírou digitalizace a vyvíjejícím se prostředím kybernetických hrozeb, prostřednictvím širší oblasti působnosti, jasnějších pravidel a silnějších nástrojů dohledu. Směrnice NIS2 rozšiřuje oblast působnosti pravidel kybernetické bezpečnosti o nová odvětví a subjekty a zavádí jasnou prahovou hodnotu pro velikost, což znamená, že do oblasti působnosti budou zpravidla zahrnuty všechny střední a velké společnosti ve vybraných odvětvích. Směrnice NIS2 rovněž posiluje a zjednodušuje bezpečnostní požadavky a požadavky na podávání zpráv pro veřejné a soukromé subjekty tím, že zavádí přístup založený na řízení rizik.

Směrnice NIS2 řeší bezpečnost dodavatelských řetězců a dodavatelských vztahů zavedením požadavku, aby se subjekty spadající do její působnosti zabývaly riziky kybernetické bezpečnosti ve svých dodavatelských řetězcích a dodavatelských vztazích. Na úrovni EU směrnice posiluje kybernetickou bezpečnost v dodavatelských řetězcích, pokud jde o klíčové informační a komunikační technologie. Skupina pro spolupráci v oblasti bezpečnosti sítí a informací[12] může ve spolupráci s Komisí a Agenturou Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost provádět koordinované posuzování bezpečnostních rizik kritických dodavatelských řetězců na úrovni Unie. Směrnice NIS2 vstoupila v platnost dne 16. ledna 2023 a členské státy musí do dne 17. října 2024 její požadavky provést do vnitrostátního práva.

Pokud se oblast působnosti navrhovaného nařízení překrývá se směrnicí NIS2, při posuzování zahraničních investic pro účely navrhovaného nařízení by se mělo zohlednit, že do oblasti

---

9 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2557 ze dne 14. prosince 2022 o odolnosti kritických subjektů a o zrušení směrnice Rady 2008/114/ES (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

10 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii (Úř. věst. L 194, 19.7.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1148/oj).

11 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 ze dne 14. prosince 2022 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně kybernetické bezpečnosti v Unii a o změně nařízení (EU) č. 910/2014 a směrnice (EU) 2018/1972 a o zrušení směrnice (EU) 2016/1148 (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

12 Zřízená podle článku 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii (Úř. věst. L 194, 19.7.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1148/oj)

působnosti směrnice NIS2 spadá i cílový subjekt v EU, a rovněž výsledky koordinovaného posouzení bezpečnostních rizik kritických dodavatelských řetězců na úrovni EU provedeného v souladu s článkem 22 směrnice (EU) 2022/2555.

Energetika

V průběhu let přijala EU právní předpisy pro zlepšení bezpečnosti dodávek v oblasti energetiky EU a jejích členských států. Směrnice o elektřině a plynu[13] vyžadují posouzení dopadů na bezpečnost dodávek nejen pro jednotlivé členské státy, ale i pro EU jako celek, je-li přenosová soustava pro plyn nebo elektřinu členského státu kontrolována provozovatelem ze země mimo EU. Kromě toho se nařízení o bezpečnosti dodávek zemního plynu v EU[14] zaměřuje konkrétně na obavy o bezpečnost dodávek a požaduje, aby členské státy posuzovaly na vnitrostátní a regionální úrovni všechna možná rizika pro plynárenskou soustavu, včetně rizik spojených s řízením infrastruktury, která je významná pro bezpečnost dodávek subjekty z třetích zemí, a aby vypracovaly komplexní preventivní akční plány a havarijní plány obsahující opatření ke snížení těchto rizik. Nařízení o rizikové připravenosti v odvětví elektroenergetiky[15] obsahuje obdobná ustanovení pro odvětví elektroenergetiky. Do oblasti působnosti směrnice o odolnosti kritických subjektů jsou výslovně zahrnuty i některé subjekty v odvětví energetiky.

Pokud po zahraniční investici následuje žádost o certifikaci podle článku 10 směrnice o elektřině nebo směrnice o plynu, uplatňováním navrhovaného nařízení by nemělo být dotčeno uplatňování příslušné směrnice. Pokud se příslušné oblasti působnosti obou pravidel překrývají, měly by být důvody pro prověřování stanovené v článku 1 navrhovaného nařízení a pojem zabezpečení dodávek energie vykládány jednotně, a aniž by bylo dotčeno posouzení podle příslušné směrnice ohledně toho, zda kontrola ze strany osoby nebo osob ze země či zemí mimo EU ohrozí bezpečnost dodávek energií do EU.

Letecká doprava

Nařízení (ES) č. 1008/2008[16] stanoví společná pravidla pro provozování leteckých dopravních služeb v EU, včetně udělování licencí leteckým dopravcům v EU a transparentnosti cen. Vyžaduje (jako jednu z podmínek pro udělení provozní licence podniku, který je oprávněn k letecké přepravě cestujících, poštovních zásilek nebo nákladu za úplatu), aby členské státy nebo státní příslušníci členských států vlastnili více než 50 % podniku a skutečně jej kontrolovali, „s výhradou dohody se [...] zemí [mimo EU], jejíž je Společenství smluvní stranou“ (článek 4).

---

13 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ze dne 5. června 2019 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o změně směrnice 2012/27/EU (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 125, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/73/oj).

14 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1938 ze dne 25. října 2017 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení nařízení (EU) č. 994/2010 (Úř. věst. L 280, 28.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj).

15 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/941 ze dne 5. června 2019 o rizikové připravenosti v odvětví elektroenergetiky a o zrušení směrnice 2005/89/ES (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/941/oj).

16 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3, http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1008/oj).

Navrhované nařízení se vztahuje na zahraniční investice, které nedosahují prahové hodnoty stanovené nařízením (ES) č. 1008/2008. Umožňuje tedy posoudit, zda zahraniční investice do podniku v EU poskytujícího letecké služby v EU může negativně ovlivnit bezpečnost nebo veřejný pořádek. Pokud se na zahraniční investici vztahuje navrhované nařízení, nemělo by být jeho uplatňováním dotčeno uplatňování nařízení (ES) č. 1008/2008.

Obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování kvalifikovaných účastí ve finančním sektoru

Právní předpisy EU ve finančním sektoru zmocňují příslušné orgány k provádění obezřetnostního posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančních institucích (tj. úvěrových institucích, investičních podnicích a platebních institucích). Cílem těchto ustanovení je zajistit řádné a obezřetné řízení finančních institucí a bezproblémové fungování finančního sektoru.

Nicméně, jak je uvedeno ve sdělení Komise z roku 2021 „*Evropský hospodářský a finanční systém: podpora otevřenosti, síly a odolnosti*“[17], finanční sektor je rovněž klíčový pro hospodářskou bezpečnost a odolnost hospodářství EU. Navrhované nařízení uznává význam finančního systému pro bezpečnost a veřejný pořádek a požaduje, aby všechny členské státy prověřovaly zahraniční investice do subjektů uvedených na seznamu v příloze II a aby oznamovaly ostatním členským státům a Komisi takové transakce, které splňují kritéria stanovená v čl. 5 odst. 1 a 2 navrhovaného nařízení.

Finanční subjekty uvedené v příloze II mají zásadní význam pro bezproblémový průběh zúčtování a vypořádání finančních transakcí (plateb, cenných papírů a derivátů), které umožňují vnitřní a vnější obchod a poskytují základ pro mezinárodní úlohu eura. Finanční subjekty uvedené v příloze II navíc poskytují zásadní funkce pro společnost a obvykle vykonávají přeshraniční činnost, a mohou tedy představovat riziko pro bezpečnost nebo veřejný pořádek více než jednoho členského státu.

Navrhované nařízení se nedotkne pravidel EU pro obezřetnostní přezkum nabývání kvalifikovaných účastí ve finančním sektoru, který bude i nadále odlišným postupem sloužícím jinému cíli než posuzování rizik pro bezpečnost a veřejný pořádek.

Kontrola vývozu zboží dvojího užití

Dvojí užití se týká zboží, softwaru a technologií, které lze používat jak pro civilní, tak pro vojenské účely. EU kontroluje vývoz, tranzit, zprostředkování a technickou pomoc při vývozu tohoto zboží, aby mohla přispívat k mezinárodnímu míru a bezpečnosti a bránit šíření zbraní hromadného ničení. Nařízení o kontrolách vývozu zboží dvojího užití[18] bylo v roce 2021 revidováno, aby lépe řešilo rizika spojená s rychle se vyvíjejícím bezpečnostním, technologickým a obchodním prostředím, se zvláštním zaměřením na vývoz citlivých nově vznikajících technologií. Prověřování investic doplňuje kontrolu vývozu zboží dvojího užití. Obojí představuje důležité nástroje pro strategické kontroly obchodu a investic, aby se zajistila bezpečnost v EU.

---

17 Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Evropský hospodářský a finanční systém: podpora otevřenosti, síly a odolnosti“, COM(2021) 32 final.

18 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/821 ze dne 20. května 2021, kterým se zavádí režim Unie pro kontrolu vývozu, zprostředkování, technické pomoci, tranzitu a přepravy zboží dvojího užití (přepracované znění) (Úř. věst. L 206, 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

Navrhované nařízení vyžaduje, aby členské státy prověřovaly a oznamovaly mechanismu spolupráce zahraniční investice, může-li cílový subjekt v EU rozhodnout o vývozu zboží z celního území EU.

Navrhované nařízení se nedotkne vnitrostátních předpisů a rozhodnutí týkajících se vývozu zboží dvojího užití, který bude i nadále odlišným postupem se specifickými cíli.

Protinátlakový nástroj

Dalším důležitým stavebním prvkem hospodářské bezpečnosti EU je protinátlakový nástroj[19]. Umožňuje EU reagovat na hospodářský nátlak, a tudíž lépe hájit její zájmy a zájmy jejích členských států v celosvětovém měřítku.

Účelem protinátlakového nástroje je především odrazovat od jakéhokoli možného hospodářského nátlaku. Pokud přesto k takovému nátlaku dojde, nabízí nástroj možnosti, jak zemi mimo EU prostřednictvím dialogu a jednání přimět, aby svá nátlaková opatření ukončila. Není-li však jednání úspěšné, poskytuje nástroj EU rovněž širokou škálu možných protiopatření vůči zemi, která hospodářský nátlak vyvíjí. Patří mezi ně uložení cel, omezení obchodu se službami a omezení přístupu k přímým zahraničním investicím nebo veřejným zakázkám.

Pokud by se navrhované nařízení použilo na zahraniční investory ze zemí mimo EU, na které se vztahují protiopatření podle protinátlakového nástroje, muselo by se posouzení, zda zahraniční investice může negativně ovlivnit bezpečnost nebo veřejný pořádek, provádět bez ohledu na pojem nátlaku, s výjimkou případů, kdy by v důsledku nátlaku vzniklo riziko pro bezpečnost nebo veřejný pořádek. Kromě toho by rozhodnutími členských států o prověření z důvodu bezpečnosti nebo veřejného pořádku neměla být dotčena případná opatření EU zaměřená na boj proti hospodářskému nátlaku.

Omezující opatření (sankce) EU

Navrhované nařízení je v souladu s omezujícími opatřeními (sankcemi) EU, která mají na základě článku 215 Smlouvy o fungování EU přednost před ostatními předpisy EU a mohou zakázat nebo bránit povolování investic některých zemí mimo EU nebo státních příslušníků zemí mimo EU.

Omezující opatření EU se vztahují na řadu subjektů, mezi které patří všechny fyzické osoby, které jsou státními příslušníky některého členského státu, ať se nacházejí na území EU, nebo mimo ně, všechny právnické osoby, subjekty či orgány zapsané nebo zřízené podle práva některého členského státu, ať se nacházejí na území EU, nebo mimo ně, a všechny právnické osoby, subjekty či orgány v souvislosti s jakoukoli podnikatelskou činností vykonávanou zcela nebo částečně v EU.

Omezující opatření EU mohou mít podobu opatření specifických pro společnosti, skupiny, organizace nebo jednotlivce (např. zmrazení majetku a zákaz zpřístupnění finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů) nebo odvětvových opatření.

Komise má za to, že zmrazení majetku a zákaz zpřístupnění finančních prostředků se vztahuje i na aktiva jakéhokoli neurčeného subjektu, který je vlastněn nebo ovládán určenou osobou nebo subjektem, ledaže lze prokázat, že dotčená aktiva nejsou ve skutečnosti vlastněna nebo ovládána určenou osobou nebo subjektem.

[19] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2675 ze dne 22. listopadu 2023 o ochraně Unie a jejích členských států před hospodářským nátlakem třetích zemí (Úř. věst. L, 2023/2675, 7.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2675/oj).

Je důležité důkladně a přísně kontrolovat veškeré pokusy označených osob nebo osob, na které se vztahují jiné sankce, získat přímou či nepřímou kontrolu nad podniky v EU. Je proto zásadní, aby se toto pravidlo uplatnilo i v případě, že investor není přímo vystaven sankcím, ale je vlastněn nebo ovládán takovou osobou nebo subjektem, nebo jedná jejich jménem či na jejich příkaz. Navrhované nařízení by proto vyžadovalo, aby členské státy oznámily ostatním členským státům a Komisi všechny zahraniční investice na svém území, které uskutečnili investoři, na něž se vztahuje jakýkoli druh omezujících opatření EU, jakož i všechny ostatní strany vlastněné nebo ovládané takovou osobou nebo subjektem nebo jednající jejich jménem či na jejich příkaz.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

2.1. Právní základ

Přímé zahraniční investice jsou výslovně zahrnuty do oblasti působnosti společné obchodní politiky EU, která spadá pod článek 207 Smlouvy o fungování EU. Dále je nutné použít článek 114 Smlouvy o fungování EU jako další právní základ, který stanoví přijetí opatření k zajištění vytvoření a fungování vnitřního trhu. Toto ustanovení umožňuje přijímat opatření ke sbližování právních a správních předpisů členských států, jejichž cílem je vytvoření a fungování vnitřního trhu. Je vhodným právním základem pro zásah, který vyžaduje, aby členské státy prověřovaly určité investice v rámci vnitřního trhu, a řeší rozdíly mezi prověřovacími mechanismy členských států, které mohou bránit základním svobodám a mít přímý vliv na fungování vnitřního trhu.

Rozdíly ve vnitrostátních právních předpisech existují a zvětšují se, jelikož řada členských států již má zavedeny prověřovací mechanismy, zatímco některé z nich tyto mechanismy zavádějí i pro investice v rámci EU. Vzniká situace, kdy dochází k roztříštěnosti právních předpisů z důvodu rozdílných vnitrostátních prověřovacích mechanismů, pokud jde o konkrétní prvky, jako je jejich oblast působnosti (druhy činností a odvětví, na něž se vztahují), lhůty (doba trvání posouzení a rozhodnutí vnitrostátního orgánu), procesní požadavky a kritéria, která se používají na možný negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek. To má ještě větší význam vzhledem ke skutečnosti, že úroveň integrace vnitřního trhu může vést k tomu, že jedna transakce ovlivní více členských států v celé EU.

Taková roztříštěnost představuje překážku pro svobodu usazování a pravděpodobně se bude zvyšovat spolu s počtem členských států se zavedeným prověřovacím mechanismem. Cílem navrhovaných harmonizovaných opatření je i) vytvořit rovné podmínky pro všechny členské státy; ii) snížit stávající náklady na dodržování předpisů pro zahraniční investory a iii) zabránit vzniku dalších překážek na vnitřním trhu pro investice.

V souladu s cílem vnitřního trhu tento návrh stanoví, že některé zahraniční investice budou muset být prověřeny bez ohledu na to, v jakém členském státě či státech se cílový subjekt investic nachází. Kromě toho návrh stanoví, že zahraniční investice se posuzují podle harmonizovaných norem a časových lhůt. Vzhledem k výše uvedenému je nezbytná vyšší míra harmonizace na úrovni Unie, a proto je příslušným právním základem pro tuto iniciativu článek 114 Smlouvy o fungování EU.

Použití článku 114 Smlouvy o fungování EU umožňuje zahrnout do oblasti působnosti navrhovaného nařízení určité investice v rámci EU. Cílem je zajistit, aby byla řešena rizika pro bezpečnost a veřejný pořádek, která tyto transakce představují. Navrhované nařízení by se omezilo zejména na ty investice v EU, které:

i) jsou prováděny dceřinou společností zahraničního investora v Unii, pokud je tato dceřiná společnost přímo nebo nepřímo ovládána zahraničním investorem.

Na subjekty, v nichž nemá majetkovou účast žádná třetí země, nebo v nichž má zahraniční investor pouze nekontrolní podíl (portfoliové investice), se nevztahuje;

ii) mají za cíl vytvořit dlouhodobý vztah mezi zahraničním investorem a cílovým subjektem v EU.

Cílem tohoto rozšíření působnosti stávajícího nařízení o přímých zahraničních investicích je pokrýt specifický soubor zahraničních investic uskutečněných prostřednictvím dceřiných společností v EU, které jsou ovládány investory ze zemí mimo EU. Doplňují a rozšiřují se tím stávající ustanovení, která umožňují zahrnout takové investice, pokud je zvolená struktura použita k obcházení prověřování přímých zahraničních investic do EU. Tím se zajistí jednotný přístup k rizikům pro bezpečnost a veřejný pořádek plynoucím z investic, které v konečném důsledku vedou ke kontrole a rozhodovací pravomoci investora ze třetí země, ať už jsou prováděny přímo ze zemí mimo EU, nebo nepřímo prostřednictvím subjektu usazeného v EU, ale ovládaného zahraničním investorem.

Nicméně toto rozšíření povede k prověřování transakcí, které jsou prováděny prostřednictvím subjektů oprávněně usazených v EU. To představuje další krok ve srovnání s pojmem obcházení v současném nařízení, který se použije pouze v případě, kdy je transakce provedena v EU prostřednictvím umělých konstrukcí, která neodrážejí ekonomickou realitu. Toto rozšíření vyžaduje, aby se jako právní základ použil článek 114 Smlouvy o fungování EU, a zohlednila se tak skutečnost, že navrhované nařízení by se vztahovalo na investice v rámci EU.

Právním základem navrhovaného nařízení by proto byly články 207 a 114 Smlouvy o fungování EU.

2.2. Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Podle zásady subsidiarity (čl. 5 odst. 3 SEU) by měla být opatření na úrovni Unie přijímána pouze tehdy, pokud zamýšlených cílů nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy samotnými, a proto jich může být z důvodu rozsahu nebo účinků lépe dosaženo na úrovni Unie.

Jelikož se prověřovací mechanismy členských států liší svým rozsahem, obsahem a účinkem, lze pozorovat roztříštěnost regulačního rámce vnitrostátních pravidel a nárůst rizik, zejména pokud jde o prověřování zahraničních investic v rámci EU. To podkopává vnitřní trh vytvářením nerovných podmínek a zbytečných nákladů pro subjekty, které se snaží vykonávat hospodářskou činnost v odvětvích důležitých pro bezpečnost nebo veřejný pořádek.

Tyto problémy může vyřešit pouze zásah na úrovni Unie, jelikož pravidla na vnitrostátní úrovni již vedou k vytváření překážek pro investice v rámci EU. Naproti tomu účinky jakýchkoli opatření přijatých podle vnitrostátního práva by byly omezeny na jeden členský stát a jedno riziko obcházení, nebo by bylo složité na ně dohlížet ve vztahu k zahraničním investorům. Některé členské státy navíc v současné době zvažují legislativní iniciativy v oblasti prověřování investic. Tuto situaci mohou v rámci celého vnitřního trhu jednotně řešit jedině opatření na úrovni Unie. Zavedení společných a přiměřených norem pro prověřování investic v EU se zahraniční kontrolou je nezbytné k zajištění toho, aby tato opatření byla jednotně zavedena ve všech členských státech s ohledem na všechna základní práva. Jednotný a koordinovaný přístup EU, který sladí vnitrostátní systémy prověřování, poskytne jistotu potenciálním investorům ohledně kritické infrastruktury, technologií a vstupů tím, že jim

umožní předem se seznámit se společnými pravidly, která Komise a členské státy uplatňují při posuzování a řešení rizik souvisejících s bezpečností a veřejným pořádkem.

V neposlední řadě je prověřování zahraničních investic v EU nadnárodní záležitost s přeshraničními důsledky, kterou je třeba řešit na úrovni Unie. Zahraniční investice v jednom členském státě může mít dopad za hranicemi tohoto členského státu, v jiném členském státě nebo na úrovni EU. Neexistence opatření na úrovni EU může vést k tomu, že členské státy budou méně schopné chránit zájmy své bezpečnosti nebo veřejného pořádku související se zahraničními investicemi, zejména v případech, kdy se zahraniční investice, která by mohla negativně ovlivnit jejich bezpečnost nebo veřejný pořádek, provádí na území jiného členského státu. Zkušenosti získané při provádění nařízení ukazují, že není pravděpodobné, že by členské státy došly ke shodě názorů týkající se sladěných norem a postupů, jak prověřovat zahraniční investice z důvodu bezpečnosti a veřejného pořádku, nebo že by posílily mechanismus systematické spolupráce v rámci celé Unie za účelem výměny informací mezi sebou a s Komisí.

Tím je dán pádný důvod pro opatření na úrovni EU, která by sladila a harmonizovala tyto vnitrostátní rámce s cílem zvýšit předvídatelnost investování na vnitřním trhu, zejména v případě transakcí spadajících do více jurisdikcí, posílit právní jistotu při prověřování investic v EU, snížit administrativní zátěž, přispět k rovným podmínkám ve všech členských státech, kde se provádějí investice, a umožnit účinnější a efektivnější spolupráci mezi členskými státy a Komisí v oblasti přeshraničních rizik pro bezpečnost a veřejný pořádek souvisejících se zahraničními investicemi.

2.3. Proporcionalita

Cílem navrhovaného nařízení je chránit bezpečnost a veřejný pořádek v EU, pokud jde o zahraniční investice.

Navrhované nařízení neobsahuje pravidla, která jsou rovnocenná vnitrostátnímu prověřovacímu mechanismu, jelikož takový mechanismus může stanovit podmínky pro transakci a v krajním případě zakázat její dokončení. Navrhované nařízení by ponechalo konečné rozhodnutí o každé investici na členském státě, kde je transakce plánována nebo dokončena. Cílem navrhovaného nařízení je spíše pomoci zjišťovat a řešit rizika v oblasti bezpečnosti a veřejného pořádku, která ovlivňují alespoň dva členské státy nebo EU jako celek, a to prostřednictvím mechanismu spolupráce mezi členskými státy a Komisí. Tento mechanismus spolupráce poskytuje oficiální kanál pro výměnu důvěrných informací a zvyšování povědomí o konkrétních okolnostech v případě, že by přímá zahraniční investice mohla mít vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek. Navíc umožňuje Komisi a ostatním členským státům doporučit členskému státu, v němž jsou plánovány nebo již byly dokončeny přímé zahraniční investice, kroky k řešení konkrétních zjištěných problémů.

Hodnocení nařízení ukázalo, že účinnost rámce EU pro prověřování investic je značně snížena i) neexistencí prověřovacích mechanismů v některých členských státech, které by umožňovaly kontrolu transakcí před jejich dokončením; a ii) omezeným rozsahem vnitrostátních mechanismů prověřování investic[20]. To může mít vedlejší účinky na zájmy bezpečnosti nebo veřejného pořádku v jiných členských státech a na projekty nebo programy v zájmu EU.

[20] Členské státy, které vylučují důležité oblasti z uplatňování svých prověřovacích mechanismů (včetně úzkého vymezení jejich odvětvové působnosti nebo vynětí investorů spojených s určitými jurisdikcemi

Vzhledem k tomu, že neexistuje společný rozsah transakcí podléhajících prověřování nebo jiné způsoby harmonizace podmínek, které by měly vést k zahájení prověřování na vnitrostátní úrovni, je pravděpodobné, že počet a rozsah oznámení, která mechanismus spolupráce obdrží od členských států, budou i nadále velmi různorodé. Někteří zahraniční investoři navíc mohou i nadále využívat jurisdikce v EU, které nemají mechanismus prověřování přímých zahraničních investic nebo jejichž mechanismus se na dané odvětví nevztahuje.

Opatření v navrhovaném nařízení, jejichž cílem je zřízení mechanismu spolupráce a stanovení určitých procesních a věcných požadavků na vnitrostátní prověřovací mechanismy, jsou přiměřená, jelikož dosahují cíle navrhovaného nařízení a zároveň umožňují členským státům, aby ve svých prověřovacích mechanismech zohlednily vnitrostátní specifika a přijaly konečné rozhodnutí o všech zahraničních investicích.

Navrhované nařízení vyžaduje, aby společnosti spolupracovaly s vnitrostátními prověřovacími orgány, administrativní náklady pro společnosti však budou díky standardizovanému formuláři pro oznámení do mechanismu spolupráce odpovídající a přiměřené.

2.4. Volba nástroje

Jedná se o návrh na revizi stávajícího nařízení, a zdá se tedy rozumné zachovat současnou podobu nástroje (tj. nařízení).

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

3.1. Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů

K legislativnímu návrhu je přiložen pracovní dokument útvarů Komise, který hodnotí nařízení podle pěti kritérií „zlepšování právní úpravy“ (účinnost, účelnost, relevance, soudržnost a přidaná hodnota EU).

3.2. Konzultace se zúčastněnými stranami

Komise zveřejnila cílenou konzultaci a výzvu k předložení faktických podkladů, přičemž oboje probíhalo od 14. června do 21. července 2023. Komise obdržela 47 odpovědí na konzultaci [21] a deset příspěvků na výzvu k předložení podkladů[22].

Komise vyzvala členské státy a zúčastněné strany (advokátní kanceláře, podnikatelská sdružení a podniky), které mají prokazatelné zkušenosti s prováděním pravidel EU pro prověřování přímých zahraničních investic, aby poskytly další písemné příspěvky na základě dotazníku. Tyto odpovědi byly shromažďovány v období od 3. srpna do 1. září 2023. Shrnutí odpovědí je k dispozici v příloze V hodnotící zprávy připojené k legislativnímu návrhu.

---

mimo EU), mají omezené prostředky k účinnému řízení rizik souvisejících se zahraničními investicemi v EU.

[21] Souhrnná zpráva o cílené konzultaci je k dispozici na internetových stránkách Komise: https://policy.trade.ec.europa.eu/consultations/screening-foreign-direct-investments-fdi-evaluation-and-possible-revision-current-eu-framework_en.

[22] Příspěvky obdržené na základě výzvy k předkládání důkazů jsou k dispozici na internetových stránkách Komise: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13739-Screening-of-foreign-direct-investments-FDI-evaluation-and-revision-of-the-EU-framework/feedback_cs?p_id=32186570.

3.3. Sběr informací a využití výsledků odborných konzultací

Komise využila externího dodavatele, který jí pomohl provést hodnocení nařízení o prověřování přímých zahraničních investic. Sekretariát OECD (investiční oddělení v rámci Ředitelství pro finanční a podnikatelské záležitosti) provedl studii o účinnosti a efektivitě nařízení o prověřování přímých zahraničních investic a poskytl závěry a obecná doporučení, jak odstranit nedostatky zjištěné ve studii[23]. Tato studie byla spolufinancována Komisí a byla provedena v období od října 2021 do června 2022.

3.4. Posouzení dopadů

K tomuto legislativnímu návrhu není připojeno posouzení dopadů. To je v souladu se souborem nástrojů pro zlepšování právní úpravy, který stanoví, že posouzení dopadů nemusí být nutné u „politických iniciativ, jež navrhují omezené změny na základě důkladného hodnocení, které jasně stanovilo nezbytné změny politiky nebo právních předpisů“[24]. Komise se domnívá, že navrhované nařízení a hodnotící zpráva připojená k tomuto legislativnímu návrhu tato kritéria splňují.

3.5. Účelnost právních předpisů a zjednodušení

Tato iniciativa je součástí pracovního programu Komise na rok 2023[25]. Není součástí přílohy II (iniciativy REFIT).

Navrhované nařízení zlepšuje schopnost Komise a členských států rozpoznávat a řešit zahraniční investice, které by mohly mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek v EU. Návrh vyžaduje, aby všechny členské státy prověřovaly zahraniční investice, což může zvýšit administrativní zátěž podniků, jelikož zahraniční investice v EU budou podléhat kontrole ve více jurisdikcích než v 21 členských státech, které v současnosti prověřovací mechanismus používají. Očekává se však, že návrh přinese potenciální úspory nákladů, a to vzhledem ke zjednodušení a sladění stávajících pravidel a opatření na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni. Zjednodušení se týká sjednocení vnitrostátních lhůt pro prověřování; zaměření spolupráce na úrovni EU v oblasti prověřování přímých zahraničních investic na potenciálně kritické transakce (na rozdíl od všech transakcí, které podléhají formálnímu prověřování v členském státě) a zvýšení procesní průhlednosti mechanismu spolupráce EU.

3.6. Základní práva

Návrh je v souladu s Listinou základních práv Evropské unie a respektuje svobodu podnikání. Navrhované nařízení ponechává prověřování investic na členských státech (včetně konečného rozhodnutí o konkrétních transakcích), avšak požadavky na vnitrostátní prověřovací mechanismy pomáhají členským státům zajistit plné dodržování základních práv na spravedlivé řízení a řádnou správu.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Pro účinné dosažení cílů této iniciativy je nutné financovat řadu opatření na úrovni Komise. Roční výdaje na lidské zdroje budou činit přibližně 5,162 milionu EUR ročně, což má zajistit

---

23 Studie byla zveřejněna v listopadu 2022. https://www.oecd.org/investment/investment-policy/oecd-eu-fdi-screening-assessment.pdf

24 Soubor nástrojů pro zlepšování právní úpravy z roku 2023, TOOL #7 (nástroj č. 7).

25 COM(2022) 548 final: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:52022DC0548

celkový počet 29 úředníků (v přepočtu na plné úvazky) v Komisi. Další administrativní výdaje souvisejí s úhradou výdajů členských států spojených s cestami na zasedání skupiny odborníků (článek 5) a výboru (článek 21). Tyto náklady se předpokládají ve výši 0,032 milionu EUR ročně. Provozní výdaje, které budou použity na financování nezbytné IT infrastruktury k podpoře přímé spolupráce mezi Komisí a členskými státy prostřednictvím bezpečných komunikačních kanálů dosáhnou přibližně 0,25–0,29 milionu EUR ročně. Komise má v úmyslu zahájit externí studii s rozpočtem 0,25 milionu EUR na podporu svého posouzení, zda členské státy dodržují požadavky po skončení přechodného období. Komise zváží zahájení druhé studie na podporu pětiletého hodnocení navrhovaného nařízení ze strany Komise.

Podrobný přehled souvisejících nákladů je uveden ve finančním výkazu souvisejícím s tímto podnětem.

5. DALŠÍ PRVKY

5.1. Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Monitorování, podávání zpráv a hodnocení jsou důležitými součástmi návrhu.

Monitorování bude průběžné a bude vycházet z operativních cílů a specifických ukazatelů. Pravidelné a průběžné monitorování se bude týkat těchto hlavních aspektů:

i) počtu transakcí oznámených mechanismu spolupráce a

ii) počtu transakcí, které mohou mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek ve více než jednom členském státě nebo prostřednictvím projektu či programu v zájmu Unie.

Kromě toho může Komise důvěrně sledovat vývoj týkající se konečných rozhodnutí, která jí oznámily členské státy.

Navrhované nařízení bude i nadále vyžadovat, aby členské státy každoročně podávaly Komisi důvěrné zprávy o činnostech v rámci svých prověřovacích mechanismů za předchozí kalendářní rok. Členské státy budou rovněž povinny zveřejňovat výroční zprávu s informacemi o příslušném legislativním vývoji a o činnosti prověřovacího orgánu, včetně souhrnných údajů o prověřovaných případech a přijatých rozhodnutích o prověření. Komise bude nadále předkládat Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu o provádění navrhovaného nařízení. Tato zpráva bude nadále zveřejňována.

Navrhované nařízení bude posouzeno v rámci hodnocení provedeného po uplynutí pěti let od data, kdy začalo být uplatňováno v plném rozsahu. V případě potřeby by mohlo být aktivováno ustanovení o přezkumu, na jehož základě by Komise mohla přijmout vhodná opatření, včetně legislativních návrhů.

5.2. Podrobné vysvětlení zvláštních ustanovení návrhu

Kapitola 1 obsahuje obecná ustanovení, včetně předmětu a oblasti působnosti navrhovaného nařízení (článek 1). Navrhované nařízení zavádí rámec EU pro prověřování investic na území členských států z důvodu bezpečnosti nebo veřejného pořádku. Stanovil také mechanismus spolupráce, který členským státům a Komisi umožní vyměňovat si informace o investicích, posuzovat jejich potenciální dopad na bezpečnost a veřejný pořádek a zjišťovat případné obavy, které by členský stát, jenž investici prověřuje, musel řešit. Důvody pro prověřování investic jsou stanoveny v souladu s příslušnými požadavky na uložení restriktivních opatření založených na důvodech bezpečnosti nebo veřejného pořádku stanovených v Dohodě o

zřízení Světové obchodní organizace (především včetně čl. XIV písm. a) a článku XIV bis Všeobecné dohody o obchodu službami) a v jiných obchodních a investičních dohodách či ujednáních, jichž jsou EU nebo její členské státy smluvními stranami.

Článek 2 stanoví řadu použitelných definic. Zejména objasňuje, že navrhované nařízení se vztahuje na investice, které jsou buď přímými zahraničními investicemi, nebo investicemi v rámci EU se zahraniční účastí. Pro účely tohoto navrhovaného nařízení zahrnují přímé zahraniční investice širokou škálu investic, které vytvářejí nebo udržují dlouhodobé a přímé vztahy mezi investory ze zemí mimo EU a podniky vykonávajícími hospodářskou činnost v členských státech. To zahrnuje investice zahraničního investora do cílového subjektu v EU, pokud je cílový subjekt v EU dceřinou společností zahraničního cílového subjektu, do něhož se investuje. Investice v EU se zahraniční účastí zahrnují širokou škálu investic, které zahraniční investor provádí prostřednictvím své dceřiné společnosti v EU a jejichž cílem je navázat nebo udržet dlouhodobé a přímé vztahy mezi zahraničním investorem a cílovým subjektem v EU za účelem výkonu hospodářské činnosti v členském státě. Navrhované nařízení se nevztahuje na portfoliové investice.

Kapitola 2 obsahuje pravidla pro vnitrostátní prověřovací mechanismy. Článek 3 vyžaduje, aby všechny členské státy zavedly a zachovávaly prověřovací mechanismus, který je v souladu s požadavky navrhovaného nařízení, a aby tento mechanismus oznámily Komisi. Na základě těchto oznámení je Komise povinna zveřejnit seznam vnitrostátních prověřovacích mechanismů. Článek 4 stanoví určité požadavky na vnitrostátní prověřovací mechanismy. Zejména se požaduje, aby tyto mechanismy zahrnovaly alespoň i) investice do společností z EU, které se účastní projektů nebo programů v zájmu EU uvedených v příloze I navrhovaného nařízení; a ii) investice do společností z EU působících v oblastech zvláštního významu pro bezpečnost nebo veřejný pořádek EU uvedených v příloze II navrhovaného nařízení („investice podléhající oznamovací povinnosti“). Dále stanoví řadu požadavků, které mají zajistit účinnost prověřovacích mechanismů.

Kapitola 3 stanoví mechanismus spolupráce, který členským státům a Komisi umožňuje vyměňovat si informace a navrhovat opatření, pokud by zahraniční investice mohla mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek ve více než jednom členském státě nebo prostřednictvím projektu či programu v zájmu Unie. Články 5 a 6 stanoví pravidla a postupy týkající se oznamování zahraničních investic, včetně zvláštního postupu pro zahraniční investice prověřované více členskými státy současně („transakce zahrnující více zemí“). Článek 7 popisuje podmínky vztahující se na připomínky členských států a stanoviska vydaná Komisí po posouzení oznámené zahraniční investice. To umožňuje členským státům poskytnout připomínky členskému státu, v němž se zahraniční investice uskutečňuje, pokud by tato zahraniční investice mohla mít negativní vliv na jejich bezpečnost nebo veřejný pořádek nebo pokud mají informace relevantní pro prověřování této zahraniční investice. Komise může vydat stanovisko členskému státu, v němž se zahraniční investice uskutečňuje, domnívá-li se, že taková zahraniční investice může mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek ve více než jednom členském státě nebo na projekty či programy v zájmu Unie z důvodu bezpečnosti nebo veřejného pořádku. Komise může rovněž vydat stanovisko, pokud má informace relevantní pro prověřování zahraniční investice nebo pokud několik zahraničních investic představuje obdobná rizika pro bezpečnost nebo veřejný pořádek. Článek 7 dále stanoví podrobné postupy pro poskytování informací o rozhodnutí o prověření přijatém oznamujícím členským státem příslušným členským státům a Komisi. Článek 8 stanoví lhůty a postupy pro poskytování připomínek a stanovisek, a to i v případě transakcí zahrnujících více zemí. Článek 9 stanoví mechanismus, který členským státům a Komisi umožňuje spolupracovat ohledně zahraničních investic, které nebyly oznámeny členským

státem, v němž se má zahraniční investice uskutečnit. Článek 10 stanoví požadavky na informace, které mají být poskytnuty a které mohou být požadovány v souvislosti se zahraničními investicemi, na něž se vztahuje mechanismus spolupráce. Požaduje, aby Komise přijala prováděcí nařízení, které poskytne standardizovaný formulář pro oznamování zahraničních investic. Článek 11 stanoví společné požadavky na vnitrostátní prověřovací mechanismy, aby byla zajištěna jejich účinná účast v mechanismu spolupráce. Článek 12 stanoví pravidla pro zajištění důvěrnosti výměny informací mezi členskými státy a Komisí.

Kapitola 4 stanoví pravidla pro členské státy a Komisi pro určení možného dopadu zahraniční investice na bezpečnost nebo veřejný pořádek (článek 13) a pro rozhodnutí členských států o prověření (článek 14).

Kapitola 5 obsahuje závěrečná ustanovení. Článek 14 poskytuje právní základ pro spolupráci s odpovědnými orgány zemí mimo EU v záležitostech souvisejících s prověřováním přímých zahraničních investic z důvodu bezpečnosti a veřejného pořádku. Cílem této spolupráce není umožnit výměnu informací o transakcích, na které se vztahuje mechanismus spolupráce mezi členskými státy a Komisí. Aby byla zajištěna transparentnost prověřovacích mechanismů a spolupráce EU v oblasti prověřování zahraničních investic, článek 16 vyžaduje, aby členské státy každoročně podávaly veřejnosti zprávy o svých činnostech a rozhodnutích o prověření zveřejněním souhrnných a anonymizovaných informací. Komise má rovněž povinnost zveřejnit výroční zprávu o provádění nařízení. A konečně kapitola 5 stanoví pravidla pro zpracování osobních údajů (článek 17), hodnocení (článek 18), akty v přenesené pravomoci (článek 19), výkon přenesené pravomoci (článek 20) a postup projednávání prováděcích aktů ve výboru (články 21 a 22). Článkem 22 se zrušuje nařízení (EU) 2019/452 a článek 24 stanoví, že navrhované nařízení by mělo vstoupit v platnost po uplynutí patnáctiměsíčního přechodného období. V přechodném období zůstává v platnosti a nadále se uplatňuje nařízení (EU) 2019/452.

Příloha I obsahuje seznam projektů a programů v zájmu Unie. Jedná se o projekty nebo programy, na které se vztahuje právo EU a které zajišťují rozvoj, údržbu nebo nabývání kritické infrastruktury, kritických technologií nebo kritických vstupů, jež jsou zásadní pro bezpečnost nebo veřejný pořádek. Pokud je cílový subjekt v EU součástí projektu nebo programu v zájmu Unie nebo se na něm podílí, musí členské státy dotyčnou zahraniční investici prověřit a oznámit Komisi a ostatním členským státům.

Příloha II uvádí technologie, aktiva, zařízení, vybavení, sítě, systémy, služby a hospodářské činnosti, které mají zvláštní význam pro bezpečnost nebo veřejný pořádek Unie. Pokud cílový subjekt v EU vykonává hospodářskou činnost v oblasti uvedené v příloze II, musí členské státy zahraniční investici prověřit. Oznámení této zahraniční investice do mechanismu spolupráce je nutné v případě, že zahraniční investor nebo cílový subjekt v EU splňuje jednu z podmínek založených na riziku stanovených v nařízení. Tento filtr založený na riziku je vhodný k zajištění toho, aby se mechanismus spolupráce EU zaměřil pouze na zahraniční investice, které mohou vyvolávat zájem z bezpečnostního hlediska, a aby nevytvářel zbytečnou zátěž pro vnitrostátní orgány a společnosti.

2024/0017 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o prověřování zahraničních investic v Unii a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 114 a 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[1],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů[2],

s ohledem na stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ze dne [datum], který byl konzultován podle čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725[3],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Investice v Unii přispívají k jejímu růstu tím, že zlepšují její konkurenceschopnost, vytvářejí pracovní místa a úspory z rozsahu a přinášejí kapitál, technologie, inovace a odborné znalosti.

(2) V čl. 3 odst. 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) stanoví, že ve svých vztazích s okolním světem Unie zastává a podporuje své hodnoty a zájmy a přispívá k ochraně svých občanů. Kromě toho Unie a členské státy mají otevřené investiční prostředí, které je zakotveno ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a zahrnuto do mezinárodních závazků Unie a jejích členských států.

(3) V rámci mezinárodních závazků přijatých v rámci Světové obchodní organizace (dále jen „WTO“) a Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (dále jen „OECD“) a obchodních a investičních dohod uzavřených se třetími zeměmi však mohou Unie a členské státy, po splnění určitých požadavků, omezit přímé zahraniční investice z důvodu bezpečnosti nebo veřejného pořádku.

(4) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452[4] byl vytvořen rámec pro prověřování přímých zahraničních investic do Unie ze strany členských

---

1 Úř. věst. C , , s. .

2 Úř. věst. C , , s. .

3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj)

států. Uvedené nařízení zejména stanovilo mechanismus spolupráce, který členským státům a Komisi umožňuje vyměňovat si informace o přímých zahraničních investicích a vyjadřovat obavy ohledně rizik pro bezpečnost nebo veřejný pořádek. Tento mechanismus spolupráce vyžaduje, aby členský stát, v němž je taková přímá zahraniční investice plánována nebo dokončena, ve svém rozhodnutí o prověření náležitě zohlednil připomínky ostatních členských států a stanovisko Komise.

(5) Rámec zřízený v souladu s nařízením (EU) 2019/452 splnil svůj cíl, kterým je poskytnout členským státům a Komisi formální mechanismus pro výměnu informací o přímých zahraničních investicích a zvýšit povědomí o přeshraničních rizicích pro bezpečnost nebo veřejný pořádek, která z některých přímých zahraničních investic vyplývají.

(6) K posílení účinnosti a efektivity nařízení (EU) 2019/452 a zajištění vyšší míry harmonizace v celé Unii je však zapotřebí nový legislativní nástroj.

(7) Některé investice, na které se nevztahuje nařízení (EU) 2019/452, by mohly představovat riziko pro bezpečnost a veřejný pořádek v Unii. To se týká zejména některých investic uskutečňovaných v členských státech, které nemají prověřovací mechanismus; investic uskutečňovaných v členských státech, které mají prověřovací mechanismus, jehož oblast působnosti nezahrnuje některé citlivé investice, a investic, které zahraniční investoři provádějí prostřednictvím dceřiné společnosti usazené v Unii a které potenciálně představují stejné riziko pro bezpečnost nebo veřejný pořádek jako přímé investice ze třetích zemí.

(8) Významná většina členských států (ne však všechny) má legislativní nástroj, který stanoví mechanismus pro prověřování přímých zahraničních investic. V mnoha členských státech se vnitrostátní právní předpisy vztahují i na prověřování investic uvnitř Unie. Mezi členskými státy existují značné rozdíly, pokud jde o rozsah, prahové hodnoty a kritéria používaná k posouzení, zda investice může negativně ovlivnit bezpečnost nebo veřejný pořádek. Rozdíly existují rovněž v prověřovacích procesech. V některých členských státech lze investici provést předtím, než je schválen její dopad na bezpečnost a veřejný pořádek. Jiné však vyžadují, aby investice byla dokončena až po schválení v rámci prověřovacího mechanismu. Tyto rozdíly představují překážku pro bezproblémové fungování vnitřního trhu. Vytvářejí například nerovné podmínky a zvyšují náklady na dodržování předpisů pro investory, kteří chtějí oznamovat transakce ve více než jednom členském státě. Toto nařízení pomáhá snižovat rozdíly u klíčových prvků mechanismů prováděných na vnitrostátní úrovni. To je zásadní pro zajištění předvídatelnosti platných vnitrostátních režimů a jejich charakteristik pro investory, čímž se sníží související náklady na dodržování předpisů. Ještě větší význam to má vzhledem ke skutečnosti, že úroveň integrace vnitřního trhu může vést k tomu, že jedna transakce ovlivní více členských států v celé Unii. Je například možné, že transakce zaměřená na získání cílové společnosti v jednom členském státě ovlivní bezpečnost a veřejný pořádek také v jiném členském státě, a to z důvodu struktury dodavatelského řetězce nebo jiných ekonomických prvků, které spojují cílovou společnost s jinými společnostmi se sídlem v jiném členském státě. V zájmu řešení těchto problémů vnitřního trhu a pro zajištění větší konzistentnosti a

[4] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452 ze dne 19. března 2019, kterým se stanoví rámec pro prověřování přímých zahraničních investic směřujících do Unie (Úř. věst. L 79I, 21.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

předvídatelnosti je vhodné, aby kritéria a prvky, které se mají používat pro posuzování zahraničních investic, byly stanoveny prostřednictvím opatření na úrovni Unie.

(9) Aby byl zajištěn jednotný přístup k prověřování zahraničních investic v celé Unii, měly by mít všechny členské státy povinnost prověřovat zahraniční investice z důvodu bezpečnosti nebo veřejného pořádku. Měly by být tudíž harmonizovány základní prvky vnitrostátních prověřovacích mechanismů. Tato minimální harmonizace zahrnuje rozsah investic, které mají být prověřovány, základní rysy postupu prověřování a součinnost mezi vnitrostátním mechanismem a mechanismem spolupráce Unie. Kromě toho by členské státy měly mít možnost rozšířit oblast působnosti svého vnitrostátního prověřovacího mechanismu i na další druhy zahraničních investic, zahraniční investice v jiných odvětvích, další cílový subjekt v Unii nebo hospodářské činnosti, které příslušný členský stát považuje za kritické pro svou bezpečnost nebo veřejný pořádek. Pokud tak učiní, mělo by být toto prověřování rovněž v souladu s ustanoveními tohoto nařízení.

(10) Nařízení (EU) 2019/452 se vztahuje pouze na přímé zahraniční investice ze třetích zemí do Unie. Je však také nutné rozšířit oblast působnosti mechanismu spolupráce na investice mezi členskými státy, pokud je investor v jednom členském státě přímo či nepřímo ovládán zahraničním subjektem bez ohledu na to, zda je konečný vlastník usazen v Unii, nebo kdekoliv jinde. Tato rozšířená oblast působnosti je vhodná zejména k zajištění toho, aby byly důsledně zachyceny a posouzeny všechny investice, které vytvářejí dlouhodobý vztah mezi zahraničním investorem a cílovým subjektem v Unii, ať už jsou prováděny přímo zahraničním investorem, nebo prostřednictvím subjektu usazeného v Unii a ovládaného zahraničním investorem. To by mělo podpořit konzistentnost a předvídatelnost pravidel pro prověřování ve všech členských státech, v důsledku čehož se následně sníží náklady zahraničních investorů na dodržování předpisů a omezí pobídky na zaměření investice do členských států, kde takové transakce spadají mimo oblast působnosti.

(11) Investice zahraničních investorů do cílů v Unii, včetně investic provedených prostřednictvím ovládaného subjektu v Unii, mohou představovat zvláštní rizika pro bezpečnost a veřejný pořádek v Unii a jejích členských státech. Taková rizika spojená s investorem by se neměla vyskytovat, a proto se jimi není třeba zabývat u investice, která zahrnuje pouze subjekty, u nichž neexistuje žádné vlastnictví, ovládání ani spojení se zahraničními investory nebo vliv z jejich strany, včetně případů, kdy má zahraniční investor majetkovou účast v subjektu v Unii, aniž by byl jeho podíl kontrolní. K zajištění soudržného rámce pro prověřování investic a kontrolního mechanismu Unie je nezbytné zamezit jakýmkoli rozdílům v pravidlech platných pro zacházení se zahraničními investicemi bez ohledu na to, zda jsou uskutečněny ze zemí mimo Unii přímo, nebo prostřednictvím subjektu již usazeného v Unii. Tento rámec odráží význam ochrany bezpečnosti a veřejného pořádku a je zaměřen výhradně na rizika, která mohou vzniknout v souvislosti s investicemi, na nichž se podílejí zahraniční subjekty. Členské státy by proto měly zajistit alespoň prověřování těch zahraničních investic, které se týkají projektů nebo programů v zájmu Unie nebo kde cílový subjekt v Unii působí v oblastech, kde zahraniční investice může ovlivnit bezpečnost nebo veřejný pořádek ve více než jednom členském státě. Členské státy by měly mít možnost prověřovat i další zahraniční investice. Pokud tak učiní, mělo by být toto prověřování rovněž v souladu s ustanoveními tohoto nařízení. Toto nařízení se nevztahuje na transakce bez účasti zahraničního investora nebo na transakce, jejichž úroveň účasti nevede k přímé nebo nepřímé kontrole subjektu z Unie.

(12) Prověřování zahraničních investic by mělo být prováděno v souladu s tímto nařízením, s přihlédnutím ke všem dostupným faktickým informacím a při dodržení zásady proporcionality a dalších zásad zakotvených ve Smlouvách. Kromě toho by prověřování zahraničních investic, které jsou prováděny prostřednictvím dceřiných společností zahraničního investora usazených v Unii, mělo ve všech případech splňovat požadavky vyplývající z práva Unie, a zejména ustanovení Smlouvy o svobodě usazování a volném pohybu kapitálu, jak jsou vykládána v judikatuře Soudního dvora Evropské unie, v souladu s cílem zachovat otevřený vnitřní trh podporující začlenění. Veškerá omezení svobody usazování a volného pohybu kapitálu v Unii, včetně prověřování a opatření vyplývajících z prověřování, jako jsou zmírňující opatření a zákazy, by měla být založena na skutečném a dostatečně závažném ohrožení základního zájmu společnosti a měla by být přiměřená a nezbytná, jak stanoví judikatura Soudního dvora. Zároveň platí, že pokud je posuzována oprávněnost a přiměřenost omezení, mohou být při posuzování jakýchkoli omezení svobody usazování nebo volného pohybu kapitálu, případně i ve stanovisku Komise přijatém podle tohoto nařízení, zohledněna specifika investic v Unii uskutečňovaných prostřednictvím dceřiné společnosti zahraničního investora. To by mělo být provedeno s ohledem na začlenění systémů členských států do mechanismu spolupráce v celé Unii.

(13) Aby mohl mechanismus spolupráce stanovený v tomto nařízení účinně a efektivně fungovat, je nezbytné určit minimální společný rozsah zahraničních investic, které by měly všechny členské státy oznámit mechanismu spolupráce. Členské státy by měly mít i nadále možnost oznamovat zahraniční investice mimo oblast působnosti tohoto nařízení.

(14) Je rovněž nezbytné, aby se zvýšila odpovědnost členského státu, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, vůči Komisi a těm členským státům, které vyjadřují řádně odůvodněné obavy o svůj veřejný pořádek nebo bezpečnost nebo o bezpečnost Unie.

(15) Společným rámcem stanoveným v tomto nařízení by neměla být dotčena výhradní odpovědnost členských států chránit národní bezpečnost, jak je stanovena v čl. 4 odst. 2 Smlouvy o EU. Rovněž by jím neměla být dotčena ochrana podstatných zájmů jejich bezpečnosti podle článku 346 Smlouvy o fungování EU.

(16) Do oblasti působnosti tohoto nařízení by měly spadat zahraniční investice, které vytvářejí nebo udržují dlouhodobé a přímé vztahy mezi investory z třetích zemí (včetně státních subjektů) a cílovými subjekty v Unii vykonávajícími hospodářskou činnost v některém členském státě. To by mělo platit v případech, kdy jsou tyto investice uskutečňovány přímo ze třetích zemí nebo subjektem v Unii se zahraniční kontrolou. Tento rámec by se však neměl vztahovat na nabývání cenných papírů společnosti určených výhradně k finanční investici bez záměru ovlivňovat řízení a kontrolu podniku (portfoliové investice). Restrukturalizační operace v rámci skupiny společností nebo spojení více právnických osob do jedné právnické osoby nepředstavují zahraniční investici, pokud nedojde k navýšení podílů držených zahraničními investory nebo pokud transakce nepovede ke vzniku dalších práv, která by mohla způsobit změnu faktické účasti jednoho nebo více zahraničních investorů na řízení nebo kontrole cílového subjektu v Unii.

(17) K zahraničním investicím na zelené louce dochází v případě, že zahraniční investor nebo jeho dceřiná společnost v Unii zřídí nové zařízení nebo nový podnik v Unii. Zahraniční investice na zelené louce by měly spadat do oblasti působnosti tohoto

nařízení v případě, že je členský stát považuje za relevantní pro účely prověřování zahraničních investic vzhledem k tomu, že vytvářejí dlouhodobé a přímé vztahy mezi zahraničním investorem a těmito zařízeními nebo podniky. Kromě toho může zahraniční investor zřízením nových zařízení ovlivňovat bezpečnost a veřejný pořádek, včetně případů, kdy se toto riziko týká základních ekonomických vstupů. Členské státy se proto vybízejí, aby zahrnuly zahraniční investice na zelené louce do rozsahu transakcí, na které se vztahují jejich prověřovací mechanismy, zejména pokud k těmto investicím dochází v odvětvích souvisejících s jejich bezpečností nebo veřejným pořádkem nebo pokud vykazují takové vlastnosti, jako je velikost nebo zásadní povaha, které se týkají jejich bezpečnosti nebo veřejného pořádku.

(18) Pro zajištění konzistentních a předvídatelných postupů prověřování je vhodné stanovit základní rysy prověřovacích mechanismů, které mají členské státy provádět. Tyto prvky by měly zahrnovat přinejmenším rozsah transakcí, které podléhají požadavku na získání povolení, lhůty pro prověřování a možnost podniků dotčených rozhodnutím o prověření podat proti těmto rozhodnutím opravný prostředek. Pravidla a postupy týkající se prověřovacích mechanismů by měly být transparentní a neměly by vést k diskriminaci mezi třetími zeměmi.

(19) Mechanismus spolupráce stanovený v nařízení (EU) 2019/452 členským státům umožňuje spolupracovat a vzájemně si pomáhat v případech, kdy by přímá zahraniční investice v jednom členském státě mohla mít vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek v jiných členských státech či projektů nebo programů v zájmu Unie. Tento mechanismus se dosud ukázal jako velmi užitečný, a proto by měl být podle tohoto nařízení zachován a posílen.

(20) Aby se zajistilo, že zahraniční investice, které by mohly mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek v Unii, budou náležitě identifikovány, měly by členské státy prověřovat zahraniční investice, pokud je cílový subjekt v Unii součástí projektu nebo programu v zájmu Unie nebo se na něm podílí nebo pokud se hospodářská činnost cílového subjektu v Unii týká technologie, majetku, zařízení, vybavení, sítě, systému nebo služby, které mají zvláštní význam pro bezpečnost nebo veřejný pořádek Unie. Kromě těchto kritérií se mohou prověřovací mechanismy vztahovat i na další odvětví, cílové subjekty v Unii nebo hospodářské činnosti, které příslušný členský stát považuje za kritické pro svou bezpečnost nebo veřejný pořádek.

(21) Pro zajištění toho, že se mechanismus spolupráce zaměří pouze na ty zahraniční investice, u nichž je vzhledem k charakteristikám zahraničního investora nebo cílové subjekty v Unii možné, že budou mít vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek, je vhodné stanovit podmínky založené na riziku pro oznamování zahraničních investic, které jsou v členském státě prověřovány, ostatním členským státům a Komisi. Pokud zahraniční investice nesplňuje některou z podmínek, může členský stát, v němž je zahraniční investice prověřována, oznámit zahraniční investici ostatním členským státům a Komisi, a to i v případě, že cílový subjekt v Unii provádí významnou činnost v jiných členských státech nebo patří do skupiny podniků, která má několik společností v různých členských státech.

(22) V zájmu zajištění toho, aby byl možný vliv zahraničních investic na bezpečnost nebo veřejný pořádek jednoho nebo více členských států náležitě identifikován, by měly mít členské státy možnost poskytnout připomínky členskému státu, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, a to i v případě, kdy tento členský stát tuto zahraniční investici neprověřuje nebo kdy je zahraniční investice prověřována, ale

není oznámena mechanismu spolupráce. Žádosti o informace, odpovědi a připomínky členských států by měly být současně oznámeny Komisi.

(23) V zájmu zajištění toho, aby byl možný vliv zahraniční investice na bezpečnost nebo veřejný pořádek více než jednoho členského státu nebo Unie jako celku náležitě identifikován, by Komise měla mít možnost vydat stanovisko ve smyslu článku 288 Smlouvy o fungování EU určené členskému státu, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, a to i v případě, že tato zahraniční investice není v tomto členském státě prověřována nebo že je prověřována, ale není oznámena mechanismu spolupráce.

(24) V zájmu umožnění ochrany bezpečnosti nebo veřejného pořádku v případech, kdy je možný vliv důsledkem zahraniční investice do cílového subjektu v Unii, který zajišťuje rozvoj, údržbu nebo pořízení infrastruktury, technologií nebo vstupů, které jsou pro Unii jako celek zásadní, by navíc Komise měla mít možnost vydat stanovisko. To by Komisi poskytlo nástroj k ochraně projektů a programů, které slouží Unii jako celku a představují důležitý příspěvek k její bezpečnosti či veřejnému pořádku. Stanovisko Komise, v němž se uvádí možný dopad na projekty nebo programy v zájmu Unie z důvodu bezpečnosti nebo veřejného pořádku, by mělo být oznámeno všem členským státům.

(25) Komise by dále měla mít možnost přijmout stanovisko určené všem členským státům, pokud identifikuje několik zahraničních investic, které by v celkovém součtu mohly mít dopad na bezpečnost nebo veřejný pořádek Unie. To by mohlo platit zejména v případě, kdy několik zahraničních investic vykazuje srovnatelné vlastnosti. Patří sem případy, kdy zahraniční investice provádí stejný zahraniční investor nebo zahraniční investoři představující podobná rizika nebo kdy se několik zahraničních investic týká stejného cílového subjektu či stejné infrastruktury, včetně transevropské infrastruktury v oblasti dopravy, energií a komunikace. Členské státy a Komise by měly prodiskutovat analýzu rizik a možné způsoby řešení rizik uvedených ve stanovisku.

(26) Pro ochranu bezpečnosti nebo veřejného pořádku a za současného poskytnutí větší jistoty investorům by členské státy měly mít možnost předložit připomínky a Komise by měla mít možnost vydat stanovisko k dokončeným zahraničním investicím, které nebyly oznámeny ve lhůtě 15 měsíců od dokončení přímé zahraniční investice.

(27) Pro větší přehlednost by měl být seznam projektů nebo programů v zájmu Unie uveden v příloze I. Tyto projekty a programy by měly zahrnovat veškeré zahraniční investice do transevropských dopravních, energetických a komunikačních sítí, jakož i programy poskytující finanční prostředky na výzkum a vývoj činností souvisejících s bezpečností nebo veřejným pořádkem Unie. Vzhledem k významu těchto projektů a programů pro bezpečnost a veřejný pořádek Unie by členské státy měly prověřovat zahraniční investice do podniků v Unii, které jsou součástí těchto projektů nebo programů nebo se na nich podílejí, včetně těch, které jsou financovány z prostředků Unie.

(28) K zajištění toho, aby byl možný vliv zahraniční investice na bezpečnost nebo veřejný pořádek jednoho nebo více členských států náležitě řešen, by měly členské státy, které obdrží řádně odůvodněné připomínky jiných členských států nebo stanovisko Komise, tyto připomínky nebo stanovisko v co největší míře zohlednit, a to i v případě, kdy se domnívají, že jejich vlastní bezpečnost nebo veřejný pořádek nejsou ovlivněny. Členský stát by měl v případě potřeby koordinovat svou činnost s Komisí a dotčenými členskými státy a poskytnout jim písemnou zpětnou vazbu k přijatému rozhodnutí a k tomu, jakým způsobem byly připomínky a stanoviska v co největší míře zohledněny.

Konečné rozhodnutí o zahraničních investicích by mělo zůstat ve výlučné pravomoci členského státu, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena.

(29) K zajištění účinného fungování mechanismu spolupráce je důležité požadovat, aby členský stát, který oznamuje zahraniční investici mechanismu spolupráce, poskytl minimální míru informací ve standardizovaném formátu. Pokud se spolupráce týká zahraniční investice, která nebyla oznámena mechanismu spolupráce, měl by být členský stát, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, schopen poskytnout alespoň stejnou minimální míru informací. Komise a členské státy si mohou vyžádat doplňující informace od členského státu, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena. Taková žádost o doplňující informace by měla být řádně odůvodněná, omezená na informace nezbytné k tomu, aby členské státy mohly předložit připomínky nebo aby Komise mohla vydat stanovisko, přiměřená účelu žádosti a neměla by oznamující členský stát nepřiměřeně zatěžovat.

(30) K zajištění toho, že spolupráce bude založena na úplných a přesných informacích, by měl zahraniční investor nebo podnik poskytnout veškeré relevantní informace požadované členským státem, v němž je usazen, nebo členským státem, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena. Za výjimečných okolností, pokud se členskému státu navzdory veškerému úsilí nedaří informace požadované jiným členským státem nebo Komisí získat, by měl tento členský stát bezodkladně informovat dotčený členský stát nebo Komisi. V takovém případě by jakákoli připomínka poskytnutá jiným členským státem nebo jakékoli stanovisko vydané Komisí v rámci mechanismu spolupráce měly vycházet z informací, které mají členské státy nebo Komise k dispozici.

(31) K zajištění toho, že mechanismus spolupráce bude využíván pouze pro účely ochrany bezpečnosti nebo veřejného pořádku, by měly členské státy řádně odůvodnit každou žádost o informace o konkrétní zahraniční investici v jiném členském státě a každou připomínku, kterou tomuto členskému státu poskytnou. Stejné požadavky platí v případě, kdy Komise požádá o informace o konkrétní přímé zahraniční investici nebo vydá stanovisko určené členskému státu.

(32) Členské státy nebo případně Komise mohou zvážit relevantní informace, které obdrží od hospodářských subjektů, organizací občanské společnosti a sociálních partnerů (jako jsou odborové svazy) ohledně zahraniční investice s pravděpodobným negativním vlivem na bezpečnost nebo veřejný pořádek.

(33) Členský stát, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, může informovat ostatní členské státy nebo Komisi v případě, že si přeje, aby dále analyzovaly jeden nebo více aspektů zahraniční investice, která je posuzována v rámci mechanismu spolupráce, nebo jestliže se dozví o nových okolnostech nebo nových informacích, které mohou mít vliv na posouzení zahraniční investice. Ostatním členským státům a Komisi pak může být poskytnut dodatečný čas k tomu, aby své posouzení zahraniční investice doplnily.

(34) K zajištění účinnosti a efektivity mechanismu spolupráce je nezbytné sladit lhůty a postupy v případech, kdy je v několika členských státech prověřováno několik zahraničních investic spojených s toutéž širší transakcí. V případě těchto transakcí zahrnujících více zemí by měl žadatel podat různé žádosti o povolení v dotčených členských státech současně. Kromě toho by tyto členské státy měly žádosti současně oznámit mechanismu spolupráce. Aby bylo zajištěno účinné vyřizování těchto transakcí zahrnujících více zemí, měly by dotčené členské státy koordinovat svou činnost a dohodnout se na tom, zda zahraniční investice podléhají oznamovací

povinnosti a kdy by měly být oznámeny. Kromě toho by dotčené členské státy měly rovněž koordinovat konečné rozhodnutí. Pokud dotčené členské státy hodlají zahraniční investice povolit za určitých podmínek, měly by zajistit, aby tyto podmínky byly vzájemně slučitelné a aby přiměřeně řešily přeshraniční rizika. Před zákazem zahraniční investice by měly dotčené členské státy zvážit, zda pro řešení možného vlivu na bezpečnost nebo veřejný pořádek nepostačuje podmíněné povolení s koordinovanými opatřeními a jejich koordinovaným vymáháním. Komise by měla mít možnost se na této koordinaci podílet.

(35) Pro zajištění jednotného přístupu k prověřování investic v celé Unii je nezbytné, aby v tomto nařízení byly stanoveny normy a kritéria používané k posuzování pravděpodobných rizik pro bezpečnost a veřejný pořádek na úrovni Unie. Tyto normy a kritéria by měly zahrnovat dopad na bezpečnost, integritu a fungování kritické infrastruktury, dostupnost kritických technologií (včetně klíčových základních technologií) a nepřetržité dodávky kritických vstupů pro bezpečnost nebo veřejný pořádek, jejichž narušení, selhání, ztráta nebo zničení by mělo značný dopad na bezpečnost a veřejný pořádek v jednom nebo více členských státech nebo v Unii jako celku. V tomto ohledu by členské státy a Komise měly rovněž zohlednit kontext a okolnosti zahraniční investice. To by mělo zahrnovat zejména otázku, zda je investor přímo nebo nepřímo ovládán vládou třetí země, například prostřednictvím významného financování, či zda jsou za jeho účasti sledovány politické cíle třetích zemí s cílem usnadnit rozvoj jejich vojenských schopností. V této souvislosti by členské státy a Komise případně měly rovněž zvážit, proč se na zahraničního investora, jeho skutečného vlastníka nebo některou z jeho dceřiných společností či osobu jednající jménem takového zahraničního investora nebo na jeho příkaz vztahuje jakýkoli druh omezujících opatření Unie podle článku 215 Smlouvy o fungování EU.

(36) Jestliže se členský stát, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, domnívá, že zahraniční investice může mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek v Unii, je vhodné požadovat, aby tento členský stát přijal vhodná opatření ke zmírnění rizik, pokud jsou taková opatření k dispozici a pokud je považuje za přiměřená, přičemž v co největší míře zohlední připomínky ostatních členských států a případné stanovisko Komise. Zahraniční investice by měly být zakázány pouze výjimečně a v případech, kdy zmírňující opatření nebo opatření dostupná podle práva Unie nebo vnitrostátního práva jiná než prověřovací mechanismus nestačí ke zmírnění dopadu na bezpečnost nebo veřejný pořádek.

(37) Na podporu provádění mechanismu spolupráce a výměny osvědčených postupů mezi členskými státy by měla být zachována skupina odborníků pro prověřování zahraničních investic zřízená podle nařízení (EU) 2019/452.

(38) Členské státy by měly své prověřovací mechanismy a jakékoli jejich změny oznámit Komisi. Měly by každoročně podávat veřejnosti zprávy o uplatňování svých prověřovacích mechanismů, o příslušném legislativním vývoji a o činnosti prověřovacího orgánu, včetně souhrnných údajů o prověřovaných transakcích, výsledcích postupů prověřování, státní příslušnosti stran zahraničních investic a hospodářských odvětvích, v nichž se tyto transakce uskutečnily.

(39) K zajištění účinnosti mechanismu koordinace by měla být kontaktní místa zřízená členskými státy a Komisí vhodně umístěna v rámci příslušných správních orgánů. Kontaktní místa by měla disponovat kvalifikovanými pracovníky a pravomocemi potřebnými k výkonu jejich práce v rámci mechanismu koordinace a k zajištění řádného nakládání s důvěrnými informacemi.

(40) Členské státy a Komise by měly být vybízeny k tomu, aby spolupracovaly s příslušnými orgány podobně smýšlejících třetích zemí v záležitostech souvisejících s prověřováním zahraničních investic, které mohou mít vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek. Taková správní spolupráce by měla usilovat o zlepšení efektivity rámce pro prověřování zahraničních investic členskými státy a posílení spolupráce mezi členskými státy a Komisí podle tohoto nařízení. Komise by měla být o těchto dvoustranných kontaktech informována, pokud se týkají systémových otázek souvisejících s prověřováním investic. Komise by rovněž měla mít možnost sledovat vývoj, pokud jde o prověřovací mechanismy ve třetích zemích.

(41) Členské státy a Komise zajistí důvěrnost informací, které poskytují nebo získávají při uplatňování tohoto nařízení, v souladu s vnitrostátním právem a právem Unie. Pokud by neoprávněné zpřístupnění informací mohlo v různé míře poškodit zájmy Evropské unie nebo jednoho či více členských států, měl by původce informací tyto informace označit jako důvěrné v souladu s vnitrostátním právem a právem Unie. Při odpovídání na žádosti o přístup k dokumentům zpracovávaným podle tohoto nařízení členské státy a Komise koordinují a poskytují alespoň takovou úroveň ochrany chráněných zájmů, jaká je k dispozici podle článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001[5], s ohledem na ochranu cílů vyšetřování. Komise by měla přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění ochrany důvěrných informací v souladu zejména s rozhodnutím Komise (EU, Euratom) 2015/443[6] a rozhodnutím Komise (EU, Euratom) 2015/444[7]. Členské státy a Komise by rovněž měly přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění dodržování Dohody mezi členskými státy Evropské unie zasedajícími v Radě o ochraně utajovaných informací vyměňovaných v zájmu Unie[8]. To zahrnuje zejména povinnost zajistit, aby stupeň utajení utajovaných informací nebyl snížen či aby tyto informace nebyly odtajněny bez předchozího písemného souhlasu původce. S jakýmikoli citlivými informacemi, které nejsou utajované, nebo s informacemi, které jsou poskytnuty jako důvěrné, by orgány měly nakládat odpovídajícím způsobem.

(42) Jakékoli zpracovávání osobních údajů podle tohoto nařízení by mělo být v souladu s příslušnými pravidly na ochranu osobních údajů. Osobní údaje by měly být zpracovávány kontaktními místy a jinými subjekty v členských státech v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679[9]. Komise by měla osobní údaje zpracovávat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725[10].

---

5 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

6 Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

7 Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

8 Dohoda mezi členskými státy Evropské unie zasedajícími v Radě o ochraně utajovaných informací vyměňovaných v zájmu Evropské unie (Úř. věst. C 202, 8.7.2011, s. 13).

9 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

10 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o

(43) Komise vypracuje výroční zprávu o provádění tohoto nařízení a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě. K zajištění větší transparentnosti by tato zpráva měla být zveřejněna. Zpráva by měla vycházet mimo jiné ze zpráv, které všechny členské státy důvěrně předkládají Komisi s náležitým ohledem na potřebu zajistit ochranu důvěrnosti některých informací, zejména v případech, kdy by zveřejnění údajů mohlo ovlivnit bezpečnost nebo veřejný pořádek Unie nebo ohrozit obchodní tajemství.

(44) Komise by měla zhodnotit fungování a účinnost tohoto nařízení pět let po datu jeho použitelnosti a poté každých pět let a předložit zprávu Evropskému parlamentu a Radě. V této zprávě by mělo být posouzeno, zda by mělo být toto nařízení pozměněno, či nikoliv. Navrhne-li zpráva změnu tohoto nařízení, může k ní být připojen legislativní návrh.

(45) Provádění tohoto nařízení Unií a členskými státy by mělo být v souladu s příslušnými požadavky na uložení omezujících opatření z důvodu bezpečnosti a veřejného pořádku stanovenými v dohodách týkajících se WTO, především včetně čl. XIV písm. a) a článku XIV bis Všeobecné dohody o obchodu službami (GATS)[11]. Mělo by být rovněž v souladu se Smlouvami Evropské unie a se závazky učiněnými v rámci jiných obchodních a investičních dohod, jejichž stranami jsou Unie nebo členské státy, a s obchodními a investičními ujednáními, jejichž zúčastněnými stranami jsou Unie nebo členské státy.

(46) Představuje-li zahraniční investice spojení spadající do oblasti působnosti nařízení Rady (ES) č. 139/2004[12], nemělo by být uplatňováním tohoto nařízení dotčeno uplatňování čl. 21 odst. 4 nařízení (ES) č. 139/2004. Toto nařízení a čl. 21 odst. 4 nařízení (ES) č. 139/2004 by měly být uplatňovány konzistentně. Pokud se příslušná oblast působnosti těchto dvou nařízení překrývá, měly by být důvody pro prověření stanovené v článku 12 tohoto nařízení a pojem oprávněných zájmů ve smyslu čl. 21 odst. 4 třetího pododstavce nařízení (ES) č. 139/2004 vykládány soudržně, aniž by bylo dotčeno posouzení slučitelnosti vnitrostátních opatření zaměřených na ochranu těchto zájmů s obecnými zásadami a jinými ustanoveními práva Unie.

(47) Tímto nařízením by neměla být dotčena pravidla Unie pro obezřetnostní posuzování nabývání kvalifikovaných účastí ve finančním sektoru stanovená směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES[13], 2013/36/EU[14] a 2014/65/EU[15], což je samostatný postup se specifickým cílem.

---

volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

11 Rozhodnutí Rady ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 1).

12 Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1, ELI: http://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj?locale=cs).

13 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj).

14 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj).

15 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

(48) Uplatňování tohoto nařízení by mělo být v souladu s jinými postupy oznamování a povolování stanovenými v právu Unie a uvedené postupy by jím neměly být dotčeny. Komise by měla mít možnost využívat informace oznámené členskými státy mechanismu spolupráce k výkonu své úlohy dohledu nad uplatňováním práva Unie v souladu s článkem 17 Smlouvy o EU.

(49) Aby se zohlednil vývoj týkající se projektů nebo programů v zájmu Unie a upravil seznam technologií, aktiv, zařízení, vybavení, sítí, systémů, služeb a hospodářských činností, které mají zvláštní význam pro bezpečnost nebo veřejný pořádek Unie, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny příloh tohoto nařízení. Seznam projektů a programů v zájmu Unie uvedený v příloze I by měl zahrnovat projekty nebo programy, na které se vztahuje právo EU a které zajišťují rozvoj, údržbu nebo nabývání kritické infrastruktury, kritických technologií nebo kritických vstupů, které jsou zásadní pro bezpečnost nebo veřejný pořádek. Seznam technologií, aktiv, zařízení, vybavení, sítí, systémů, služeb a hospodářských činností se zvláštním významem pro bezpečnost nebo veřejný pořádek Unie uvedený v příloze II by měl zahrnovat oblasti, v nichž může zahraniční investice ovlivnit bezpečnost nebo veřejný pořádek ve více než jednom členském státě nebo v Unii jako celku prostřednictvím cílového subjektu v Unii, který se neúčastní projektu nebo programu v zájmu Unie ani z něj nezískává finanční prostředky. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů[16]. Zejména pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(50) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení, zejména pokud jde o formulář, který má být použit pro poskytování minimálních informací o zahraničních investicích, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[17].

(51) Nařízení (EU) 2019/452 by mělo být zrušeno. Aby byl členským státům a subjektům umožněn dostatek času na přípravu na provádění, toto nařízení by se mělo použít od [doplnit datum: 15 měsíců po vstupu v platnost]. V přechodném období mezi vstupem tohoto nařízení v platnost a jeho použitím by se mělo nadále používat nařízení (EU) 2019/452,

16 Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

17 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1
OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví rámec Unie pro prověřování zahraničních investic na území členských států z důvodu bezpečnosti nebo veřejného pořádku.

2. Toto nařízení zavádí mechanismus spolupráce, který členským státům a Komisi umožní vyměňovat si informace o zahraničních investicích, posuzovat jejich potenciální dopad na bezpečnost nebo veřejný pořádek a zjišťovat případné obavy, které by měl řešit členský stát, jenž zahraniční investici prověřuje.

3. Členské státy mohou přijmout nebo ponechat v platnosti vnitrostátní předpisy v oblastech, které toto nařízení nekoordinuje.

4. Tímto nařízením není dotčena výhradní odpovědnost každého členského státu za národní bezpečnost, jak stanoví čl. 4 odst. 2 Smlouvy o EU, ani právo každého členského státu chránit podstatné zájmy své bezpečnosti v souladu s článkem 346 Smlouvy o fungování EU.

5. Tímto nařízením nejsou dotčeny povinnosti členských států podle Smluv, zejména článků 49 a 63 Smlouvy o fungování EU. Členské státy zajistí, aby všechna opatření přijatá v rámci tohoto nařízení byla v souladu s těmito povinnostmi. Tímto nařízením nejsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, které se týkají zajištění souladu s právem Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „zahraniční investicí“ přímá zahraniční investice nebo investice v Unii se zahraniční kontrolou, která umožňuje skutečnou účast na řízení nebo kontrole cílového subjektu v Unii;

2) „přímou zahraniční investicí“ investice jakékoli povahy, kterou provádí zahraniční investor a která slouží k tomu, aby vytvořila nebo udržela dlouhodobé a přímé vztahy mezi zahraničním investorem a stávajícím cílovým subjektem v EU nebo cílovým subjektem v EU, který má být založen, jemuž zahraniční investor poskytuje kapitál za účelem výkonu hospodářské činnosti v členském státě;

3) „investicí v Unii se zahraniční kontrolou“ investice jakékoli povahy, kterou provádí zahraniční investor prostřednictvím dceřiné společnosti zahraničního investora v Unii a která slouží k tomu, aby vytvořila nebo udržela dlouhodobé a přímé vztahy mezi zahraničním investorem a stávajícím cílovým subjektem v EU nebo cílovým subjektem v EU, který má být založen, jemuž zahraniční investor poskytuje kapitál za účelem výkonu hospodářské činnosti v členském státě;

4) „žádostí o povolení“ podání žádosti o povolení zahraniční investice podléhající požadavku na získání povolení v rámci prověřovacího mechanismu zřízeného podle článku 3;

5) „investicí podléhající oznamovací povinnosti“ zahraniční investice, která splňuje alespoň jednu z podmínek stanovených v článku 5;

6) „zahraničním investorem“:

   a) fyzická osoba ze třetí země nebo

   b) podnik či subjekt založený nebo jinak zřízený podle právních předpisů třetí země;

7) „dceřinou společností zahraničního investora v Unii“ podnik, který vykonává hospodářskou činnost, založený podle právních předpisů členského státu a splňující podmínky stanovené v čl. 22 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013[18], který je přímo nebo nepřímo ovládán zahraničním investorem;

8) „cílovým subjektem v Unii“ podnik zřízený podle právních předpisů členského státu;

9) „cílovým subjektem v Unii vykonávajícím hospodářskou činnost v jedné z oblastí uvedených v příloze II“ se rozumí cílový subjekt v Unii, který vykonává nebo má v úmyslu vykonávat hospodářskou činnost v oblasti technologií, prostředků, zařízení, vybavení, sítí, systémů, služeb a hospodářských činností, které mají zvláštní význam pro bezpečnost nebo veřejný pořádek Unie a jsou uvedeny v příloze II, a to i prostřednictvím jejich vlastnictví, používání, výroby nebo dodávek;

10) „žadatelem žádajícím o povolení“ strana nebo strany zahraniční investiční transakce, které žádají o povolení u příslušného prověřovacího orgánu;

11) „třetí zemí“ jurisdikce, která není členem Unie;

12) „prověřováním“ postup, který umožňuje členskému státu posuzovat, šetřit, povolit, povolit s podmínkou zmírňujících opatření, zakázat nebo zrušit zahraniční investice z důvodu bezpečnosti nebo veřejného pořádku;

13) „prověřovacím mechanismem“ nástroj s obecnou působností, jako je zákon nebo nařízení, a související správní požadavky, prováděcí pravidla či pokyny, které stanoví podmínky a postupy pro prověřování zahraničních investic z důvodu bezpečnosti nebo veřejného pořádku;

14) „rozhodnutím o prověření“ opatření přijaté prověřovacím orgánem při uplatňování prověřovacího mechanismu, jehož výsledkem je povolení, povolení s podmínkou zmírňujících opatření, zákaz nebo zrušení zahraniční investice;

15) „prověřovacím orgánem“ nebo „prověřovacími orgány“ orgán nebo orgány určené členským státem k prověřování zahraničních investic;

16) „dokončením“ časový okamžik, kdy byla splněna poslední předchozí podmínka v souvislosti s investičním rozhodnutím stran zahraniční investiční transakce;

---

[18] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (*Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI:* http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

17) „mechanismem spolupráce“ spolupráce mezi členskými státy a Komisí v oblasti zahraničních investic podle tohoto nařízení;

18) „projekty nebo programy v zájmu Unie“ projekty nebo programy, na které se vztahuje právo Unie a které zajišťují rozvoj, údržbu nebo nabývání kritické infrastruktury, kritických technologií nebo kritických vstupů, jež jsou zásadní pro bezpečnost nebo veřejný pořádek a jsou uvedeny v příloze I;

19) „oznamujícím členským státem“ členský stát, který oznámil investici podléhající oznamovací povinnosti mechanismu spolupráce podle článku 5;

20) „transakcí zahrnující více zemí“ zahraniční investice, která podléhá prověřovacím mechanismům v několika členských státech;

21) „oznámením zahrnujícím více zemí“ investice podléhající oznamovací povinnosti, kterou musí mechanismu spolupráce oznámit více členských států;

22) „zmírňujícím opatřením“ jakákoli podmínka, která má vyřešit možný negativní vliv zahraniční investice na bezpečnost nebo veřejný pořádek;

23) „kontaktním místem“ osoba nebo subjekt určený členským státem k oznamování investic podléhajících oznamovací povinnosti mechanismu spolupráce a k přijímání a zasílání veškerých sdělení týkajících se zahraničních investic, na které se vztahuje toto nařízení, mechanismu spolupráce jménem prověřovacího orgánu.

KAPITOLA 2VNITROSTÁTNÍ PROVĚŘOVACÍ MECHANISMY

Článek 3

Zavedení prověřovacích mechanismů

1. Členské státy zřídí prověřovací mechanismus v souladu s tímto nařízením.

2. Členské státy zajistí, aby se prověřovací mechanismus uvedený v odstavci 1 vztahoval alespoň na investice podléhající požadavku na povolení podle čl. 4 odst. 4.

3. Každý členský stát oznámí Komisi opatření přijatá podle odstavce 1 nejpozději do [datum: 15 měsíců po vstupu v platnost]. Členské státy poté oznámí Komisi každou změnu svého prověřovacího mechanismu do 30 dnů od jejího přijetí.

4. Komise zveřejní seznam prověřovacích mechanismů členských států nejpozději tři měsíce po obdržení všech oznámení uvedených v odstavci 3 nebo do [datum: 21 měsíců po vstupu v platnost], podle toho, co nastane dříve. Komise tento seznam pravidelně aktualizuje.

Článek 4

Minimální požadavky

1. Pravidla a postupy týkající se prověřovacích mechanismů a opatření přijatá na základě těchto pravidel a postupů musí být v souladu s právem Unie, musí být transparentní a nesmí vést k diskriminaci mezi třetími zeměmi nebo členskými státy, v nichž je usazena dceřiná společnost zahraničního investora v Unii.

2. Členské státy zajistí, aby jejich prověřovací mechanismy splňovaly tyto požadavky:

a) prověřovacímu orgánu musí být poskytnuty odpovídající postupy, aby mohl stanovit, zda má pravomoc rozhodovat o zahraniční investici, u níž byla podána žádost o povolení, a provést počáteční přezkum, po němž v případě potřeby následuje hloubkové šetření s cílem určit, zda tato zahraniční investice může mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek. Účelem hloubkového šetření je zejména určit, zda je rozhodnutí o prověření podle čl. 14 odst. 1 vhodné, a stanovit jeho obsah;

b) prověřovací orgán sleduje a zajišťuje dodržování prověřovacího mechanismu a rozhodnutí o prověření. Zejména zavede odpovídající postupy, které umožní identifikovat a zamezit obcházení prověřovacího mechanismu a rozhodnutí o prověření;

c) prověřovací orgán je oprávněn zahájit prověřování zahraničních investic z vlastního podnětu po dobu nejméně 15 měsíců po dokončení zahraniční investice, která nepodléhá povinnosti získat povolení, pokud má prověřovací orgán důvod se domnívat, že zahraniční investice může mít vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek;

d) důvěrné informace, včetně obchodně citlivých informací, poskytnuté členskému státu provádějícímu prověřování jsou chráněny;

e) zahraniční investoři, dceřiné společnosti zahraničních investorů v Unii, jejichž prostřednictvím se zahraniční investice uskutečňuje, a podniky dotčené rozhodnutím o prověrce mají možnost podat proti tomuto rozhodnutí o prověření opravný prostředek;

f) výroční zpráva se zveřejňuje a obsahuje informace o příslušném legislativním vývoji v členském státě a souhrnné a anonymizované údaje o prověřovaných investicích, včetně výsledku rozhodnutí o prověření, státní příslušnosti, případně země usazení stran investic oznámených prověřovacímu orgánu, a hospodářských odvětví, v nichž se tyto transakce uskutečnily;

g) zahraniční investice podléhající požadavku na získání povolení podle odstavce 4 podává žadatel žádající o povolení u prověřovacího orgánu a její prověření se provádí před dokončením zahraniční investice;

h) prověřovací orgán je oprávněn uložit zmírňující opatření, zakázat nebo zrušit zahraniční investice podléhající požadavku na získání povolení podle odstavce 4, u nichž nebyla žádost podána nebo byla podána po dokončení, a případně účinně řešit důsledky nedodržení zmírňujících opatření;

i) budou stanoveny odpovídající postupy pro oznamování investic podléhajících oznamovací povinnosti mechanismu spolupráce podle článku 5.

3. Před přijetím rozhodnutí o povolení zahraniční investice podléhající zmírňujícím opatřením nebo o zákazu zahraniční investice členské státy informují žadatele žádajícího o povolení a uvedou důvody, na jejichž základě hodlají přijmout rozhodnutí, s výhradou ochrany informací, jejichž zveřejnění by bylo v rozporu se zájmy EU nebo jednoho či více členských států v oblasti bezpečnosti nebo veřejného pořádku, a aniž je dotčeno právo Unie a vnitrostátní právo týkající se ochrany důvěrných informací. Členské státy dají zahraničnímu investorovi možnost vyjádřit se před přijetím takového rozhodnutí.

4. Členské státy zajistí, aby jejich prověřovací mechanismy ukládaly požadavek na povolení zahraničních investic, pokud cílový subjekt v Unii usazený na jejich území:

a) je součástí některého z projektů nebo programů v zájmu Unie uvedených v příloze I nebo se na nich podílí, a to i jako příjemce finančních prostředků ve smyslu čl. 2 odst. 53 nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/1046[19], nebo

b) vykonává hospodářskou činnost v jedné z oblastí uvedených v příloze II.

KAPITOLA 3MECHANISMUS SPOLUPRÁCE UNIE V OBLASTI ZAHRANIČNÍCH INVESTIC, KTERÉ BY MOHLY MÍT NEGATIVNÍ VLIV NA BEZPEČNOST NEBO VEŘEJNÝ POŘÁDEK

Článek 5

Oznámení zahraničních investic

1. Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům prostřednictvím mechanismu spolupráce každou zahraniční investici do cílového subjektu v Unii usazeného na jejich území, která:

   a) splňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 4 písm. a); nebo

   b) splňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 4 písm. b) a některou z následujících podmínek:

      i) zahraniční investor nebo dceřiná společnost zahraničního investora v Unii je přímo nebo nepřímo ovládána vládou třetí země, včetně státních orgánů, regionálních nebo místních orgánů nebo ozbrojených sil, a to i prostřednictvím vlastnické struktury, významného financování, zvláštních práv nebo státem jmenovaných ředitelů nebo manažerů;

      ii) zahraniční investor, fyzická osoba nebo subjekt ovládající zahraničního investora, skutečný vlastník zahraničního investora, některá z dceřiných společností zahraničního investora nebo jakákoli jiná strana vlastněná nebo ovládaná takovým zahraničním investorem nebo jednající jeho jménem či na jeho příkaz podléhá omezujícím opatřením Unie podle článku 215 Smlouvy o fungování EU; nebo

      iii) zahraniční investor nebo některá z jeho dceřiných společností se podíleli na zahraniční investici, která byla v předchozí době prověřena členským státem a nebyla povolena nebo byla povolena pouze s podmínkami; při zjišťování této skutečnosti oznamující členský stát vychází z informací, které má k dispozici, včetně informací obsažených v zabezpečené databázi zřízené podle čl. 7 odst. 10 a informací poskytnutých zahraničním investorem v této věci.

2. Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům každou zahraniční investici do cílového subjektu v Unii usazeného na jejich území v případě, že zahájí

[19] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj).

hloubkové šetření v rámci svých prověřovacích postupů. Členské státy dále oznámí Komisi a ostatním členským státům každou zahraniční investici do cílového subjektu v Unii usazeného na jejich území, pokud ve výjimečných případech hodlají uložit zmírňující opatření nebo zakázat transakci, aniž by bylo provedeno hloubkové šetření.

3. Členské státy mohou oznámit jakoukoli zahraniční investici, která nesplňuje podmínky stanovené v odstavcích 1 a 2, pokud se členský stát, v němž je cílový subjekt v Unii usazen, domnívá, že by zahraniční investice mohla být v zájmu ostatních členských států a Komise z hlediska bezpečnosti nebo veřejného pořádku, včetně případů, kdy cílový subjekt v Unii vykonává významné operace v jiných členských státech nebo patří do skupiny podniků, která má několik společností v různých členských státech, které vykonávají hospodářskou činnost v jedné z oblastí uvedených v příloze II.

Pokud členský stát zamýšlí oznámit zahraniční investici na svém území, která je součástí transakce zahrnující více zemí podle čl. 6 odst. 2, koordinuje svou činnost s ostatními členskými státy, které obdržely žádost o povolení. Příslušné členské státy oznámí transakci zahrnující více zemí a vynasnaží se zaslat svá oznámení mechanismu spolupráce v tentýž den.

Článek 6

Obsah a postupy týkající se oznámení zahraničních investic

1. Členské státy zajistí, aby oznámení podle článku 5 obsahovalo informace uvedené v čl. 10 odst. 1 a bylo zasláno Komisi a ostatním členským státům prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4:

   a) do 15 kalendářních dnů od obdržení příslušné žádosti o povolení zahraniční investice, která splňuje některou z podmínek stanovených v čl. 5 odst. 1 nebo 3;

   b) do 60 kalendářních dnů od obdržení žádosti o povolení zahraničních investic, které splňují podmínky stanovené v čl. 5 odst. 2.

2. Pro transakce zahrnující více zemí platí následující postupy:

   a) žadatelé žádající o povolení podávají své žádosti o povolení ve všech příslušných členských státech v tentýž den a jednotlivé žádosti o povolení musí obsahovat odkaz na ostatní žádosti;

   b) pokud členský stát obdrží žádost o povolení, která splňuje podmínky stanovené v písmenu a), koordinuje svou činnost s ostatními dotčenými členskými státy, mimo jiné s cílem určit, zda se použije písmeno c), nebo d) tohoto odstavce; Komise se může na žádost jednoho nebo více členských států na této koordinaci podílet;

   c) pokud se žádosti o povolení týkají zahraniční investice, která splňuje některou z podmínek stanovených v čl. 5 odst. 1, zašlou příslušné členské státy svá oznámení mechanismu spolupráce v tentýž den a ve lhůtě stanovené v odst. 1 písm. a) tohoto článku;

   d) pokud se žádosti o povolení týkají zahraniční investice, která splňuje podmínky stanovené v čl. 5 odst. 2, příslušné členské státy se vynasnaží zaslat svá oznámení mechanismu spolupráce v tentýž den.

Článek 7

Připomínky členských států a stanoviska Komise k oznámeným zahraničním investicím

1. Každý členský stát může oznamujícímu členskému státu zaslat řádně odůvodněné připomínky prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4. Členský stát může tyto připomínky poskytnout:

   a) domnívá-li se, že zahraniční investice může mít negativní vliv na jeho bezpečnost nebo veřejný pořádek; nebo

   b) má-li informace relevantní pro prověřování této zahraniční investice.

   Členský stát, který připomínky předkládá, je zároveň zašle Komisi a prostřednictvím mechanismu spolupráce informuje všechny ostatní členské státy o předložení připomínek.

2. Komise může vydat řádně odůvodněné stanovisko určené oznamujícímu členskému státu prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4. Komise může takové stanovisko vydat:

   a) domnívá-li se, že taková zahraniční investice může mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek více než jednoho členského státu;

   b) domnívá-li se, že taková zahraniční investice může mít negativní vliv na projekty nebo programy v zájmu Unie z důvodu bezpečnosti nebo veřejného pořádku;

nebo

   c) má-li relevantní informace týkající se této zahraniční investice.

   Komise může vydat stanovisko bez ohledu na to, zda jiné členské státy vydaly připomínky.

3. Komise může vydat řádně odůvodněné stanovisko určené všem členským státům, domnívá-li se, že by několik zahraničních investic nebo jiných podobných investic, pokud by byly uskutečněny, v celkovém součtu a s ohledem na jejich vlastnosti mohlo mít vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek Unie. Po vydání stanoviska Komise může Komise případně projednat s členskými státy způsob řešení zjištěných rizik.

4. Komise:

   a) zašle stanoviska splňující podmínky stanovené v odst. 2 písm. a) a c) všem členským státům, které poskytly připomínky, a oznámí ostatním členským státům, že stanovisko bylo vydáno, prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4;

   b) zašle stanoviska splňující podmínky uvedené v odst. 2 písm. b) a stanoviska splňující podmínky uvedené v odstavci 3 všem členským státům prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4.

5. Pokud členský stát, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, obdrží připomínku jiného členského státu podle odstavce 1 nebo stanovisko Komise podle odstavce 2 nebo 3, tuto připomínku nebo stanovisko v co největší míře zohlední.

6. Po obdržení připomínky podle odstavce 1 uspořádá členský stát schůzku s členskými státy, které připomínky poskytly, aby projednaly způsob, jakým co nejlépe řešit zjištěná rizika. Pokud členský stát, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, nesouhlasí se zjištěnými riziky nebo případně s opatřením navrženým v připomínce, členské státy budou usilovat o nalezení alternativních řešení. V případě, že se připomínka týká transakce zahrnující více zemí, jsou ostatní členské státy, které zahraniční investici oznámily, rovněž vyzvány, aby projednaly, zda jsou zamýšlené výsledky vzájemně slučitelné a zda jsou případně zamýšlené podmínky schopny odpovídajícím způsobem řešit zjištěná přeshraniční rizika. Komise je na veškerá tato jednání přizvána.

7. Po obdržení stanoviska podle odstavce 2 nebo 3 se obdobným způsobem použije postup stanovený v odstavci 6.

8. Po obdržení stanoviska podle odstavce 2 nebo 3 členský stát, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena:

   a) oznámí své rozhodnutí o prověření příslušným členským státům a Komisi prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4 nejpozději do tří kalendářních dnů poté, co bylo zasláno příslušným stranám zahraniční investice;

   b) poskytne písemné vysvětlení příslušným členským státům a Komisi prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4 nejpozději do sedmi kalendářních dnů od oznámení rozhodnutí o prověření podle písmene a), pokud jde o:

      i) míru, v jaké zohlednil připomínky členských států nebo stanovisko Komise; nebo

      ii) důvod jeho nesouhlasu s připomínkami členských států nebo se stanoviskem Komise.

9. Uvedou-li členské státy nebo Komise, že rozhodnutí o prověření uvedené v odst. 8 písm. a) tohoto článku v co největší míře zohledňuje jejich připomínky předložené podle odstavce 1 nebo stanovisko předložené podle odstavce 2 nebo 3, uspořádá členský stát, v němž je investice plánována nebo dokončena, jednání, na kterém vysvětlí překážky, které se vyskytly, nebo důvody nesouhlasu, a vynasnaží se nalézt řešení, pokud by podobná situace nastala v budoucnu. Jestliže se rozhodnutí o prověření týká oznámení zahrnujícího více zemí, jsou přizvány i ostatní členské státy, které zahraniční investici oznámily mechanismu spolupráce. Komise je na jednání uspořádaná podle tohoto odstavce přizvána.

10. Komise zřídí zabezpečenou databázi, která bude k dispozici všem členským státům a která bude obsahovat informace o zahraničních investicích posuzovaných v rámci mechanismu spolupráce a o výsledcích posouzení v rámci vnitrostátních prověřovacích mechanismů, včetně informací o příslušných rozhodnutích o prověření. Komise do této databáze nahraje informace, které má k dispozici ode dne 12. října 2020. Do [datum použitelnosti tohoto nařízení] členské státy do této databáze vloží informace, které mají k dispozici o výsledku příslušného postupu v rámci svých vlastních prověřovacích mechanismů. Mohou také poskytnout další vysvětlení.

11. Při vydávání připomínek nebo stanovisek podle tohoto článku členské státy, případně Komise, zváží, zda by tyto připomínky nebo stanoviska měly být utajovanými informacemi a jaký stupeň utajení by se na ně měl vztahovat v souladu s právními

předpisy Unie a příslušnými vnitrostátními právními předpisy týkajícími se utajovaných informací.

Článek 8

Lhůty a postupy pro podávání připomínek a stanovisek k oznámeným zahraničním investicím

1. Předtím, než členský stát poskytne připomínku nebo Komise vydá stanovisko podle článku 7, použije se tento postup:

   a) členské státy informují oznamující členský stát prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4 o tom, že si vyhrazují právo poskytnout připomínky nejpozději do 15 kalendářních dnů po obdržení oznámení podle článku 5;

   b) Komise informuje oznamující členský stát prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4 o tom, že si vyhrazuje právo vydat stanovisko nejpozději do 20 kalendářních dnů od obdržení oznámení podle článku 5.

2. Pokud si členské státy a Komise vyhradí právo poskytnout připomínky nebo vydat stanovisko, mohou si od oznamujícího členského státu vyžádat doplňující informace. Každá žádost o doplňující informace by měla být řádně odůvodněná, omezená na informace nezbytné k tomu, aby členské státy mohly předložit připomínky nebo aby Komise mohla vydat stanovisko, dále by měla být přiměřená účelu žádosti a neměla by oznamující členský stát nepřiměřeně zatěžovat. Pokud si členský stát od oznamujícího členského státu vyžádá doplňující informace, zašle tyto žádosti zároveň Komisi.

3. Na poskytnutí připomínek členských států a na vydání stanovisek Komise uvedených v článku 7 se vztahují tyto lhůty:

   a) vyhradí-li si členský stát právo poskytnout připomínky k oznámené zahraniční investici, aniž by si od oznamujícího členského státu vyžádal doplňující informace, zašle příslušné připomínky oznamujícímu členskému státu prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4 nejpozději do 35 kalendářních dnů od obdržení úplného oznámení zahraniční investice;

   b) vyhradí-li si Komise právo vydat stanovisko k oznámené zahraniční investici, aniž by si od oznamujícího členského státu vyžádala doplňující informace, zašle příslušné stanovisko oznamujícímu členskému státu prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4 nejpozději do 45 kalendářních dnů od obdržení úplného oznámení zahraniční investice;

   c) vyhradí-li si členský stát právo poskytnout připomínky k oznámené zahraniční investici a vyžádá si od oznamujícího členského státu doplňující informace, zašle příslušné připomínky oznamujícímu členskému státu prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4 nejpozději do 20 kalendářních dnů od obdržení úplných doplňujících informací;

   d) vyhradí-li si Komise právo vydat stanovisko a vyžádá si od oznamujícího členského státu doplňující informace, poskytne příslušné stanovisko oznamujícímu členskému státu prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného

systému uvedeného v čl. 12 odst. 4 nejpozději do 30 kalendářních dnů po obdržení úplných dodatečných informací.

Oznamující členský stát přijme rozhodnutí o prověření až po uplynutí lhůt uvedených v písmenech a) až d).

4. Oznamující členský stát oznámí Komisi a ostatním členským státům prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4 jakékoli nové podstatné informace nebo okolnosti relevantní pro posouzení zahraniční investice, která již byla oznámena podle článku 5. Jsou-li tyto informace poskytnuty před uplynutím lhůt stanovených v odstavci 3, oznamující členský stát, Komise a ostatní členské státy se vynasnaží dohodnout na vzájemně přijatelném prodloužení lhůty. Jestliže uplynuly lhůty pro posouzení původního oznámení stanovené v odstavci 3, započnou znovu běžet v souladu se lhůtami stanovenými v odst. 3 písm. c) a d).

5. Oznamující členský stát poskytne bez zbytečného odkladu úplné doplňující informace požadované Komisí nebo jinými členskými státy podle odstavce 2 bez zbytečného odkladu prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4. Pokud oznamující členský stát poskytne členskému státu doplňující informace, zašle tyto doplňující informace zároveň Komisi.

6. Jestliže oznamující členský stát obdrží několik žádostí o doplňující informace o téže oznamované investici, poskytne všechny požadované doplňující informace zároveň.

7. V případě, že žádosti o doplňující informace o dotčeném oznámení zahrnujícím více zemí obdrží několik oznamujících členských států, lhůty stanovené v odstavci 3 začínají běžet dnem obdržení posledních úplných doplňujících informací. Komise sdělí toto datum a lhůtu příslušným členským státům.

8. Domnívá-li se oznamující členský stát vzhledem k výjimečným okolnostem, že jeho bezpečnost nebo veřejný pořádek vyžadují vydání rozhodnutí o prověření před uplynutím lhůt uvedených v odstavci 3, oznámí svůj záměr ostatním členským státům a Komisi a řádně odůvodní potřebu okamžitého opatření. Ostatní členské státy urychleně poskytnou své připomínky a Komise urychleně vydá své stanovisko. Tento postup nesmí sloužit výhradně obchodním zájmům žadatele, který žádá o povolení.

9. Běh všech lhůt stanovených v tomto článku se pozastavuje ode dne 25. prosince do dne 1. ledna a tyto lhůty začínají znovu běžet dne 2. ledna.

Článek 9

Postup z vlastního podnětu

1. Členský stát, který se domnívá, že zahraniční investice na území jiného členského státu, která nebyla oznámena mechanismu spolupráce, může mít negativní vliv na jeho bezpečnost nebo veřejný pořádek, má možnost v souvislosti s touto zahraniční investicí zahájit postup z vlastního podnětu. Před zahájením postupu členský stát ověří, zda členský stát, v němž je investice plánována nebo dokončena, nemá v úmyslu oznámit zahraniční investici mechanismu spolupráce.

2. Členské státy mají právo zahájit postup podle odstavce 1 nejméně 15 měsíců po dokončení zahraniční investice, pokud mezitím nebyla příslušná zahraniční investice oznámena mechanismu spolupráce.

3. Komise může zahájit postup z vlastního podnětu, pokud se domnívá, že zahraniční investice na území členského státu, která nebyla oznámena mechanismu spolupráce, spadá do působnosti čl. 7 odst. 2. Před zahájením řízení Komise ověří, zda členský stát, v němž je investice plánována nebo dokončena, nemá v úmyslu oznámit zahraniční investici mechanismu spolupráce.

4. Komisi je poskytnuta lhůta nejméně 15 měsíců od dokončení zahraniční investice na zahájení řízení podle odstavce 3, pokud mezitím nebyla příslušná zahraniční investice oznámena mechanismu spolupráce.

5. Členské státy nebo Komise zahájí postup z vlastního podnětu stanovený v odstavci 1 a 3 zasláním řádně odůvodněné žádosti o informace prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4 členskému státu, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena. Každá žádost o informace podle tohoto odstavce musí být řádně odůvodněná, omezená na informace nezbytné k tomu, aby členské státy mohly předložit připomínky nebo aby Komise mohla vydat stanovisko, dále musí být přiměřená účelu žádosti a nesmí oznamující členský stát nepřiměřeně zatěžovat. Pokud žádost o informace podává členský stát, zašle ji zároveň Komisi.

6. Členský stát, v němž je investice plánována nebo dokončena, poskytne bez zbytečného odkladu úplné informace požadované jinými členskými státy nebo Komisí podle odstavce 5 prostřednictvím zabezpečeného a šifrovaného systému uvedeného v čl. 12 odst. 4. Pokud oznamující členský stát poskytne členskému státu doplňující informace, zašle tyto doplňující informace zároveň Komisi.

7. Po obdržení informací uvedených v odstavci 6 mohou členské státy předložit připomínky a Komise může poskytnout stanovisko členskému státu, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena. Postupy stanovené v článcích 7 a 8 se použijí obdobně s těmito úpravami:

   a) připomínky členských států nebo stanovisko Komise se zašlou nejpozději do 35 kalendářních dnů po obdržení úplných informací požadovaných podle odstavce 5;

   b) v případě řízení zahájených podle odstavce 1 má Komise dalších 15 kalendářních dnů na vydání stanoviska po uplynutí lhůty pro členský stát stanovené v písmenu a) tohoto odstavce.

Článek 10

Požadavky týkající se informací

1. Členské státy zajistí, aby informace poskytnuté v oznámení podle článku 5 a na žádost o informace podle čl. 9 odst. 5 obsahovaly:

   a) jméno investora, skutečného celkového vlastníka investora a cílového subjektu v Unii, vlastnickou strukturu investora a případně skupiny podniků, do které investor patří;

   b) úplný popis investice, její hodnotu a informace o vlastnictví cílového subjektu v Unii před zahraniční investicí a po ní, o financování investice a jeho zdroji, a to na základě nejlepších informací, které má členský stát k dispozici;

c) název a adresu cílového subjektu v Unii, jeho činnosti a alternativní poskytovatele, vlastnickou strukturu cílového podniku v Unii a případně skupiny podniků, do které cílový subjekt v Unii patří;

d) případně informace o dalších právních subjektech patřících do té samé skupiny podniků jako cílový subjekt v Unii, které se nacházejí v jiných členských státech;

e) činnost zahraničního investora, jeho název a adresu a

f) datum plánovaného dokončení zahraniční investice nebo datum, kdy byla tato investice dokončena.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 21, které mají být přijaty před datem použitelnosti tohoto nařízení uvedeným v čl. 24 odst. 2, stanoví formulář, který se má použít pro poskytnutí příslušného druhu informací požadovaných podle odstavce 1.

3. Požádají-li Komise nebo členské státy členský stát, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, o doplňující informace podle čl. 8 odst. 1 nebo čl. 9 odst. 5, tento členský stát se vynasnaží tyto informace poskytnout žádajícím členským státům a Komisi, jsou-li k dispozici.

4. Členský stát, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, může v případě potřeby požádat žadatele žádajícího o povolení nebo jakýkoli jiný příslušný podnik o poskytnutí informací uvedených v odstavcích 1 a 3. Žádost o informace se může týkat informací potřebných k tomu, aby členský stát mohl zjistit, zda je splněna některá z podmínek stanovených v čl. 5 odst. 1. Dotčený podnik poskytne požadované informace členskému státu, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, do 15 kalendářních dnů od podání žádosti.

5. Členský stát, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, a Komise mohou požádat ostatní členské státy, aby si vyžádaly informace od podniků na svém území, pokud jsou tyto informace relevantní a nezbytně nutné pro posouzení zahraniční investice podle článku 13. Členský stát, který obdrží žádost o informace, neprodleně požádá podnik o poskytnutí těchto informací a oznámí je členskému státu, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, a Komisi postupem podle čl. 8 odst. 2 a případně čl. 9 odst. 6.

6. Členský stát uvědomí Komisi a ostatní dotčené členské státy, pokud za výjimečných okolností není i přes své veškeré úsilí schopen informace uvedené v odstavci 3, 4 nebo 5 poskytnout. Tento členský stát řádně vysvětlí důvody, proč nemůže informace poskytnout.

7. Nejsou-li poskytnuty žádné informace nebo jsou-li poskytnuty neúplné informace, může připomínka poskytnutá jinými členskými státy nebo stanovisko vydané Komisí vycházet z informací, které mají k dispozici.

8. Pokud informace uvedené v odstavcích 1 až 6 pocházejí od podniku, členský stát, který informace od podniku získá, předtím, než tyto informace poskytne Komisi a ostatním členským státům, zkontroluje jejich úplnost a přijme přiměřená opatření, aby zajistil, že jsou informace správné.

Článek 11

Společné požadavky na prověřovací mechanismy k zajištění účinného mechanismu spolupráce

1. Členské státy poskytnou nezbytné zdroje a právní a správní prostředky pro svou účinnou a efektivní účast v mechanismu spolupráce.

2. Každý členský stát a Komise zřídí kontaktní místo pro účely mechanismu spolupráce.

3. Členské státy zajistí, aby jim lhůty a postupy stanovené v jejich prověřovacích mechanismech umožnily poskytovat úplné odpovědi na žádosti Komise nebo jiných členských států o doplňující informace.

4. Členské státy zajistí, aby jejich prověřovací mechanismy poskytovaly dostatek času a prostředků k posouzení a co největšímu zohlednění připomínek ostatních členských států a stanovisek Komise před přijetím rozhodnutí o prověření. To znamená, že mají mimo jiné k dispozici všechny nezbytné právní prostředky a pravomoci umožňující jim zohlednit obavy vyjádřené či pravděpodobné dopady zjištěné jiným členským státem nebo Komisí v rozhodnutí o prověření nebo v jiném relevantním nástroji, který má k dispozici. Pokud je zahraniční investice oznámena Komisi a ostatním členským státům podle článku 5, prověřovací mechanismy neumožní členským státům přijmout rozhodnutí o prověření, dokud neuplynou lhůty pro poskytnutí připomínek členských států a vydání stanoviska Komise stanovené v čl. 8 odst. 3.

5. Členské státy zajistí, aby jejich vnitrostátní právní předpisy umožňovaly dodržování povinností stanovených v čl. 7 odst. 5 až 9.

6. Prověřovací orgány jsou oprávněny prošetřovat a posuzovat zahraniční investice, na které byly upozorněny podle čl. 9 odst. 7, rozhodovat o nich a sledovat je.

7. Pokud zmírňující opatření v rozhodnutí o prověření vyžadují, aby je dodržovaly podniky usazené v jiných členských státech, členské státy, které přijaly rozhodnutí o prověření, spolupracují s jiným členským státem nebo s dotčenými členskými státy při sledování a prosazování rozhodnutí o prověření. Členské státy zajistí, aby měly všechny nezbytné právní prostředky a pravomoci umožňující jim účinně řešit důsledky nedodržení zmírňujících opatření stanovených v rozhodnutí o prověření.

Článek 12

Důvěrnost výměny informací v rámci mechanismu spolupráce

1. Informace získané v souladu s postupy stanovenými v článcích 5, 7 a 9 se použijí pouze k účelu, pro který byly vyžádány, ledaže:

   a) původce informací výslovně souhlasí s jiným použitím nebo

   b) Soudní dvůr Evropské unie nebo soud členského státu, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, požádá o tyto informace pro účely soudního řízení.

2. Členské státy a Komise zajistí důvěrnost informací, které poskytují nebo získávají při uplatňování tohoto nařízení, v souladu s vnitrostátním právem a právem Unie. Při vyřizování žádostí o přístup k dokumentům poskytnutým nebo získaným při uplatňování tohoto nařízení se členské státy a Komise zdrží zveřejňování jakýchkoli informací, které by mohly ohrozit účel šetření prováděných podle tohoto nařízení.

3. Členské státy a Komise zajistí, aby u utajovaných informací poskytovaných nebo vyměňovaných podle tohoto nařízení nebyl jejich stupeň utajení snížen či aby nebyly odtajněny bez předchozího písemného souhlasu původce.

4. Komise zajistí bezpečný a šifrovaný systém pro podporu výměny informací mezi kontaktními místy.

KAPITOLA 4ZAHRANIČNÍ INVESTICE, KTERÉ BY MOHLY MÍT NEGATIVNÍ VLIV NA BEZPEČNOST NEBO VEŘEJNÝ POŘÁDEK

Článek 13

Určení možného negativního dopadu na bezpečnost a veřejný pořádek

1. Členské státy pro účely přijetí rozhodnutí o prověření podle článku 14 nebo vydání řádně odůvodněné připomínky podle čl. 7 odst. 1 nebo čl. 9 odst. 7 určí, zda zahraniční investice může mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek.

2. Pro účely vydání řádně odůvodněného stanoviska podle čl. 7 odst. 2 nebo 3 nebo čl. 9 odst. 7 Komise určí, zda se domnívá, že zahraniční investice může mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek.

3. Při určování, zda investice může mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek, členské státy nebo Komise zejména posoudí, zda daná investice může mít negativní vliv na:

   a) bezpečnost, integritu a fungování kritické infrastruktury, ať už fyzické, nebo virtuální; v této souvislosti se na základě dostupných informací rovněž posoudí, zda zahraniční investice může mít negativní vliv na odolnost některého z kritických subjektů, které identifikovaly podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2557[20], jakož i subjektů spadajících do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555[21]. Zohlední se rovněž výsledky koordinovaného posouzení bezpečnostních rizik kritických dodavatelských řetězců na úrovni Unie provedené v souladu s čl. 22 odst. 1 směrnice (EU) 2022/2555 ;

   b) dostupnost kritických technologií;

   c) kontinuitu dodávek kritických vstupů;

   d) ochranu citlivých informací, včetně osobních údajů, zejména s ohledem na možnost přístupu zahraničního investora k těmto osobním údajům, k jejich správě a jinému zpracování, nebo

   e) svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků, včetně online platforem, které mohou být využívány k rozsáhlým dezinformacím nebo trestné činnosti.

---

[20] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2557 ze dne 14. prosince 2022 o odolnosti kritických subjektů a o zrušení směrnice Rady 2008/114/ES (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

[21] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 ze dne 14. prosince 2022 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně kybernetické bezpečnosti v Unii a o změně nařízení (EU) č. 910/2014 a směrnice (EU) 2018/1972 a o zrušení směrnice (EU) 2016/1148 (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

4. Při určování, zda investice může mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek, členské státy nebo Komise rovněž zohlední informace týkající se zahraničního investora, mezi něž patří:

a) informace o tom, zda se zahraniční investor, fyzická osoba nebo subjekt ovládající zahraničního investora, skutečný vlastník zahraničního investora, některá z dceřiných společností zahraničního investora nebo jakákoli jiná strana vlastněná nebo ovládaná zahraničním investorem nebo jednající jeho jménem či na jeho příkaz podílela na zahraniční investici, která byla v předchozí době prověřena členským státem a která nebyla povolena nebo byla povolena pouze s podmínkami; při zjišťování této skutečnosti vycházejí členské státy a Komise z informací, které mají k dispozici, včetně informací obsažených v zabezpečené databázi zřízené podle čl. 7 odst. 10;

b) případně důvody pro uložení omezujících opatření podle článku 215 Smlouvy o fungování EU zahraničnímu investorovi, fyzické osobě nebo subjektu, který zahraničního investora ovládá, skutečnému vlastníkovi zahraničního investora, kterékoli z dceřiných společností zahraničního investora nebo kterékoli jiné straně, kterou zahraniční investor vlastní nebo ovládá nebo která jedná jeho jménem nebo na jeho příkaz;

c) zda se již daný zahraniční investor nebo některá z jeho dceřiných společností podíleli na činnostech, které mají negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek v některém členském státě;

d) zda se zahraniční investor nebo některá z jeho dceřiných společností podíleli na nezákonné nebo trestné činnosti, včetně obcházení omezujících opatření Unie podle článku 215 Smlouvy o fungování EU;

e) zda zahraniční investor, fyzická nebo právnická osoba ovládající zahraničního investora, skutečný vlastník zahraničního investora, některá z dceřiných společností zahraničního investora nebo jakákoli jiná strana vlastněná nebo ovládaná zahraničním investorem nebo jednající jeho jménem či na jeho příkaz pravděpodobně sleduje politické cíle třetí země nebo usnadňuje rozvoj vojenských schopností třetí země.

Článek 14

Prověřování rozhodnutí o zahraničních investicích, které by mohly mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek

1. Pokud členský stát, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, s přihlédnutím ke kritériím stanoveným v článku 13 a případně s ohledem na připomínky jiných členských států podle čl. 7 odst. 1 nebo čl. 9 odst. 7 nebo na stanovisko Komise podle čl. 7 odst. 2 nebo 3 nebo čl. 9 odst. 7 dospěje k závěru, že zahraniční investice může mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek v jednom nebo více členských státech, včetně případů, kdy se jedná o projekt nebo program v zájmu Unie, vydá rozhodnutí o prověření, kterým:

a) povolí zahraniční investici s podmínkou zmírňujících opatření nebo

b) zakáže zahraniční investici.

Rozhodnutí o prověření musí být v souladu se zásadou proporcionality a musí zohledňovat všechny okolnosti zahraniční investice.

2. Domnívá-li se členský stát, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, že jsou pro řešení vlivu zahraniční investice na bezpečnost a veřejný pořádek k dispozici jiná, vhodná opatření podle práva Unie nebo podle vnitrostátního práva, zahraniční investice se povolí bez podmínek.

KAPITOLA 5ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

Mezinárodní spolupráce

V záležitostech souvisejících s prověřováním zahraničních investic z důvodu bezpečnosti a veřejného pořádku mohou členské státy a Komise spolupracovat s příslušnými orgány třetích zemí.

Článek 16

Výroční zprávy předkládané na úrovni Unie

1. Do 31. března každého roku počínaje [doplnit datum: první rok uplatňování] předloží členské státy Komisi důvěrnou zprávu o své činnosti v rámci svého prověřovacího mechanismu a mechanismu spolupráce za předchozí kalendářní rok. Tato zpráva obsahuje:

   a) informace o počtu zahraničních investic prověřených po žádosti o povolení a po postupu z vlastního podnětu;

   b) informace o počtu schválených zahraničních investic s podmínkami a bez podmínek;

   c) informace o počtu zakázaných zahraničních investic a počtu zahraničních investic, u nichž byla stažena žádost o povolení;

   d) informace o počtu zahraničních investic oznámených mechanismu spolupráce a počtu připomínek poskytnutých příslušným členským státem;

   e) informace o původu zahraničních investorů a o odvětví činnosti cílových subjektů v případě prověřovaných, povolených nebo zakázaných zahraničních investic;

   f) souhrnnou prezentaci rizik a slabých míst zjištěných u zahraničních investic, které vedly k rozhodnutí o prověření.

2. Na základě informací obdržených podle odstavce 1 a na základě posouzení trendů a vývoje předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu o provádění tohoto nařízení. Tato zpráva se zveřejní.

Článek 17

Zpracovávání osobních údajů

1. Veškeré zpracovávání osobních údajů podle tohoto nařízení se provádí v souladu s nařízeními (EU) 2016/679 a (EU) 2018/1725 a pouze v případě, že je to nezbytné k prověřování zahraničních investic členskými státy a k zajištění efektivity spolupráce podle tohoto nařízení.

2. Osobní údaje související s prováděním tohoto nařízení se uchovávají pouze po dobu nezbytně nutnou k dosažení účelů, pro které byly shromážděny.

Článek 18

Hodnocení

1. Komise zhodnotí fungování a účinnost tohoto nařízení pět let po datu jeho použitelnosti a poté každých pět let a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Členské státy se do tohoto procesu zapojí, a pokud je to nutné, poskytnou Komisi doplňující informace pro vypracování uvedené zprávy.
2. Doporučí-li zpráva Komise změny tohoto nařízení, může k ní být připojen legislativní návrh.

Článek 19

Akty v přenesené pravomoci

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 20 za účelem případné změny seznamu projektů nebo programů v zájmu Unie uvedeného v příloze I, aby se zohlednilo přijetí a změna práva Unie týkajícího se projektů nebo programů v zájmu Unie, které mají význam pro bezpečnost nebo veřejný pořádek.
2. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 20 za účelem případné změny seznamu technologií, aktiv, zařízení, vybavení, sítí, systémů, služeb a hospodářských činností, které mají zvláštní význam pro bezpečnost nebo veřejný pořádek Unie, uvedeného v příloze II, aby se zohlednily změny okolností, které mají význam pro bezpečnost nebo veřejný pořádek Unie. Tyto aspekty zahrnují zejména následující prvky:
   a) odolnost dodavatelských řetězců, které mají zvláštní význam pro bezpečnost nebo veřejný pořádek Unie;
   b) odolnost infrastruktur, které mají zvláštní význam pro bezpečnost nebo veřejný pořádek Unie;
   c) rozvoj technologií, které mají zvláštní význam pro bezpečnost nebo veřejný pořádek Unie;
   d) vznik zranitelných míst v souvislosti s přístupem k citlivým informacím, včetně osobních údajů, nebo jinými formami jejich zpracování, pokud by tato zranitelná místa mohla mít negativní vliv na zájmy Unie v oblasti bezpečnosti nebo veřejného pořádku; a
   e) vznik geopolitické situace, která má zvláštní význam pro bezpečnost nebo veřejný pořádek Unie.

Článek 20

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi na dobu neurčitou od [datum vstupu základního legislativního aktu v platnost].

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti žádných již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 19 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky do dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 21

Postup projednávání ve výboru týkající se prováděcích aktů

1. Komise je zmocněna přijímat prováděcí akty, kterými stanoví formuláře, jež se mají používat k poskytování informací uvedených v čl. 10 odst. 1.

2. Prováděcí akty uvedené v odstavci 1 se přijímají poradním postupem podle čl. 22 odst. 2.

Článek 22

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 23

Zrušující ustanovení

Nařízení (EU) 2019/452 se zrušuje s účinkem ode dne [datum: 15 měsíců po vstupu v platnost].

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 24

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne [datum: 15 měsíců po vstupu v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament *předseda/předsedkyně*	*Za Radu* *předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

1.2. Příslušné oblasti politik

1.3. Povaha návrhu/podnětu

1.4. Cíle

1.4.1. Obecné cíle

1.4.2. Specifické cíle

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

1.4.4. Ukazatele výkonnosti

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

1.5.4. Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji

1.5.5. Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků

1.6. Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

1.7. Předpokládaný způsob plnění rozpočtu

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie

2.2.2. Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění

2.2.3. Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

3.2. Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

3.2.2. Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků

3.2.3. Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

3.2.3.1. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

3.2.4. Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

3.2.5. Příspěvky třetích stran

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

1.

RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o prověřování zahraničních investic v Unii a o zrušení nařízení (EU) 2019/452.

1.2. Příslušné oblasti politik

Společná obchodní politika / jednotný trh.

1.3. Povaha návrhu/podnětu

☐ **nové akce**

☐ **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**[1]

☒ **prodloužení stávající akce**

☐ **sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. Obecné cíle

Obecným cílem navrhovaného nařízení je posílit bezpečnost a veřejný pořádek v EU v souvislosti s přímými zahraničními investicemi a investicemi zahraničních investorů prostřednictvím podniku usazeného v EU („zahraniční investice“).

1.4.2. Specifické cíle

1. Poskytnout právní jistotu u vnitrostátních prověřovacích mechanismů z důvodu bezpečnosti a veřejného pořádku, pokud se týkají zahraničních investic definovaných v navrhovaném nařízení.

2. Zvýšit vzájemnou provázanost mezi vnitrostátními prověřovacími mechanismy, čímž se umožní účinnější a efektivnější prověřování transakcí v EU a zabrání roztříštěnosti vnitřního trhu v důsledku značných rozdílů mezi vnitrostátními prověřovacími mechanismy.

3. Vyžadovat, aby všechny členské státy přijaly a udržovaly mechanismus, který jim umožní účinně prověřovat zahraniční investice z důvodu veřejného pořádku nebo bezpečnosti.

4. Zlepšit účinnost a efektivitu mechanismu spolupráce mezi členskými státy a Komisí v oblasti zahraničních investic, na které se vztahuje navrhované nařízení.

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Navrhované nařízení reviduje a zdokonaluje mechanismus spolupráce mezi členskými státy a Komisí vytvořený nařízením (EU) 2019/452. Cílem nových pravidel je zlepšit schopnost EU odhalovat zahraniční investice, které by mohly mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek. Očekává se také, že poskytne účinnější a efektivnější postup pro posuzování transakcí, které vyžadují povolení v rámci prověřovacího mechanismu ve více než jednom členském státě.

[1] Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

Navrhované nařízení bude vyžadovat, aby všechny členské státy zachovávaly prověřovací mechanismus, který jim umožní účinně prověřovat zahraniční investice z důvodu veřejného pořádku nebo bezpečnosti. Tyto prověřovací mechanismy budou muset podporovat účast členských států v mechanismu spolupráce, včetně možnosti členských států zohlednit ve svých rozhodnutích o prověření obavy o bezpečnost ostatních členských států a Komise.

Navrhované nařízení by mělo i nadále usnadňovat výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy, a to i na zasedáních skupiny odborníků Komise pro prověřování přímých zahraničních investic do EU. To by mělo vést k dalšímu sbližování vnitrostátních pravidel pro prověřování a jejich provádění.

Navrhované nařízení by mělo i nadále podporovat mezinárodní spolupráci se zeměmi mimo EU v otázkách souvisejících s prověřováním přímých zahraničních investic, a to s náležitým ohledem na důvěrnost transakcí a souvisejících šetření v rámci prověřovacího mechanismu.

Celkově se očekává, že navrhované nařízení zvýší bezpečnost a veřejný pořádek, aniž by odrazovalo od zahraničních investic do EU.

1.4.4. Ukazatele výkonnosti

Upřesněte ukazatele pro sledování pokroku a dosažených výsledků.

Počet členských států majících prověřovací mechanismus, který odpovídá požadavkům stanoveným v navrhovaném nařízení.

Počet transakcí posuzovaných v rámci mechanismu spolupráce za rok.

Podíl transakcí, k nimž členské státy poskytly připomínky a/nebo k nimž Komise poskytla stanovisko členskému státu, v němž je investice plánována nebo dokončena („hostitelský členský stát“).

Počet a druh opatření přijatých členskými státy v souvislosti s transakcemi, které by mohly mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek hostitelského členského státu nebo jiných členských států nebo na projekty či programy v zájmu EU z důvodu bezpečnosti nebo veřejného pořádku.

Vzhledem k nedostatku vhodných metodik nebo makroekonomických modelů není možné změřit dopad navrhovaného nařízení (nebo prověřování přímých zahraničních investic obecně) na příliv investic do EU.

Navrhované nařízení stanoví, že Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu o provádění tohoto nařízení.

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu

Navrhované nařízení bude přímo použitelné, očekává se však, že bude vyžadovat i legislativní opatření na vnitrostátní úrovni. Do doby, než bude navrhované nařízení plně použitelné (tj. 15 měsíců po vstupu v platnost), budou muset všechny členské státy zavést účinné postupy pro jeho provádění, zejména pro prověřování zahraničních investic na jejich území a pro jejich účast v mechanismu spolupráce. Kromě toho by všechny členské státy měly mít právní základ umožňující zohlednit otázky o bezpečnost ostatních členských států a Komise a v případě potřeby přijmout opatření, která mohou tyto obavy řešit.

Navrhované nařízení bude zhodnoceno do pěti let od jeho vstupu v platnost. Toto zhodnocení bude zejména posuzovat, zda a do jaké míry navrhované nařízení přispělo k ochraně bezpečnosti a veřejného pořádku v EU.

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.

Důvody pro akci na úrovni EU (*ex ante*):

Očekává se, že navrhované nařízení:

– bude vytvářet větší přidanou hodnotu, než by byly schopny vytvářet jednotlivé členské státy,

– zvýší účinnou ochranu bezpečnosti a veřejného pořádku před riziky, která představují některé přímé zahraniční investice, ve větší míře, než by ji dokázaly zvýšit jednotlivé členské státy,

– bude požadovat, aby všechny členské státy zřídily prověřovací mechanismus a zajistily vzájemné sblížení svých vnitrostátních prověřovacích mechanismů. To by bez rámce na úrovni EU nebylo možné.

Očekávaná vytvořená přidaná hodnota na úrovni EU (*ex post*):

Podporovat přijetí a modernizaci vnitrostátních prověřovacích mechanismů z důvodu bezpečnosti a veřejného pořádku.

Poskytovat členským státům informace důležité pro bezpečnost, které by bez mechanismu spolupráce neměly k dispozici.

Mít vliv na rozhodnutí členského státu, který transakci prověřuje.

Podporovat sbližování mezi členskými státy v tom, co může představovat riziko pro bezpečnost nebo veřejný pořádek a jak se rizika pro bezpečnost nebo veřejný pořádek posuzují.

Umožnit účinné posouzení transakcí, které podléhají povolení ve více než jednom členském státě. Administrativní zátěž podniků spojená s povolovacími postupy pro screening by proto měla být nižší a lhůty příslušných vnitrostátních rozhodnutí by měly být lépe sladěny. To by mělo zvýšit předvídatelnost a právní jistotu pro zahraniční investory a společnosti, do nichž směřují zahraniční investice.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

Navrhované nařízení by zrušilo a nahradilo stávající nařízení (EU) 2019/452. Je k němu přiložena hodnotící zpráva, která shrnuje poznatky získané při provádění stávajícího nařízení.

1.5.4. Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji

Iniciativa může být v plném rozsahu financována přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR) na období 2021–2027. Finanční dopad na prostředky bude zcela pokryt z přídělů, které jsou ve víceletém finančním rámci na období 2021–2027 plánovány na provádění nařízení (EU) 2019/452.

Provádění navrhovaného nařízení bude v souladu s ostatními oznamovacími nebo povolovacími postupy stanovenými v právních předpisech EU a nebude jimi dotčeno. Nařízení je v souladu s omezujícími opatřeními (sankcemi) EU, která mají na základě článku 215 Smlouvy o fungování EU přednost před ostatními předpisy EU a mohou zakázat nebo bránit povolení přímých zahraničních investic určitých třetích zemí nebo státních příslušníků třetích zemí.

Při posuzování transakcí bude Komise i nadále využívat stávající odborné znalosti svých útvarů, které se týkají odvětví, na něž se nařízení vztahuje.

1.5.5. Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků

Nevztahuje se na tento návrh.

1.6. Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

☐ **Časově omezená doba trvání**

– ☐ s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR,

– ☐ finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

☒ **Časově neomezená doba trvání**

– Provádění s obdobím rozběhu od roku 2026,

– poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob plnění rozpočtu

☒ **Přímé řízení** Komisí

– ☒ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,

– ☐ prostřednictvím výkonných agentur.

☐ **Sdílené řízení** s členskými státy

☐ **Nepřímé řízení**, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

– ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,

– ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),

– ☐ EIB a Evropský investiční fond,

– ☐ subjekty uvedené v článcích 70 a 71 finančního nařízení,

– ☐ veřejnoprávní subjekty,

– ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém jim byly poskytnuty dostatečné finanční záruky,

– ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství veřejného a soukromého sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,

– ☐ subjekty nebo osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

– *Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.*

Poznámky

Konečné rozhodnutí o každé zahraniční investici zůstává v kompetenci členského státu, ve kterém je investice plánována nebo dokončena. Komise bude proto odpovědná za zajištění toho, aby členské státy dodržovaly navrhované nařízení, ale členský stát, v němž je zahraniční investice plánována nebo dokončena, byl i nadále odpovědný za oznamování transakcí mechanismu spolupráce a za zajištění spojení s oznamujícími stranami zapojenými do postupu prověřování (včetně získávání informací nezbytných pro posouzení transakce ostatními členskými státy a Komisí). Kromě toho budou členské státy i nadále odpovědné za rozhodování o jednotlivých zahraničních investicích (povolení, podmíněné povolení nebo zákaz) a za sledování a prosazování svých rozhodnutí o prověření.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Nařízení bude vyžadovat, aby Komise každoročně předkládala Evropskému parlamentu a Radě zprávu o jeho provádění. Nařízení bude vyhodnoceno a přezkoumáno pět let po vstupu v platnost. Hodnocení bude zejména posuzovat, zda a do jaké míry specifické cíle přispěly k ochraně bezpečnosti a veřejného pořádku v EU. Komise podá o svých zjištěních zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Doporučí-li zpráva změny tohoto nařízení, může k ní být připojen příslušný legislativní návrh.

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie

Nevztahuje se na tento návrh.

2.2.2. Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění

Nevztahuje se na tento návrh.

2.2.3. Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)

Nevztahuje se na tento návrh.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.

Nevztahuje se na tento návrh.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo	RP/NRP[1]	zemí ESVO[2]	kandidátských zemí a potenciálních kandidátů[3]	jiných třetích zemí	jiné účelově vázané příjmy
6	14.20.04.02	RP	NE	NE	NE	NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo	RP/NRP	zemí ESVO	kandidátských zemí a potenciálních kandidátů	jiných třetích zemí	jiné účelově vázané příjmy
	Nevztahuje se na tento návrh.		ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

[1] RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.
[2] ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.
[3] Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

– ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.

– ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	6: Sousedství a svět

GŘ: TRADE			**2026**	**2027**						**CELKEM**
• Operační prostředky										
14.200402 – Zahraničně obchodní vztahy a podpora na rozvoj obchodu	Závazky	(1a)	0,493	0,250						**0,743**
	Platby	(2a)	0,247	0,372						0,619
Nevztahuje se na tento návrh.	Závazky	(1b)								
	Platby	(2b)								
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy[1]										
Nevztahuje se na tento návrh.		(3)								
Prostředky na GŘ TRADE CELKEM	Závazky	=1a+1b +3	0,493	0,250						**0,743**
	Platby	=2a+2b +3	0,247	0,372						0,619

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)	0,493	0,250						**0,743**

[1] Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

	Platby	(5)	0,247	0,372						0,619
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
Prostředky z OKRUHU <TRADE> víceletého finančního rámce **CELKEM**	Závazky	=4+6	0,493	0,250						**0,743**
	Platby	=5+6	0,247	0,372						0,619

Pokud je návrhem/podnětem dotčen více než jeden operační okruh, zopakuje se výše uvedený oddíl:

• Operační prostředky CELKEM (všechny operační okruhy)	Závazky	(4)	0,493	0,250						**0,743**
	Platby	(5)	0,247	0,372						0,619
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy (všechny operační okruhy) CELKEM		(6)								
Prostředky z OKRUHŮ 1 až 6 víceletého finančního rámce **CELKEM** (referenční částka)	Závazky	=4+6	0,493	0,250						**0,743**
	Platby	=5+6	0,247	0,372						0,619

Okruh víceletého finančního rámce	**7**	Správní výdaje

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		2026	**2027**						**CELKEM**
GŘ: TRADE HQ									
• Lidské zdroje		2,670	2,670						**5,340**
• Ostatní správní výdaje		0,032	0,032						**0,064**
CELKEM	Prostředky	2,702	2,702						**5,404**

		2026	2027						CELKEM
GŘ: TRADE-DEL									
• Lidské zdroje		0,356	0,356						**0,712**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,356	0,356						**0,712**

		2026	2027						CELKEM
GŘ: CNECT									
• Lidské zdroje		0,356	0,356						**0,712**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,356	0,356						**0,712**

		2026	2027						CELKEM
GŘ: DEFIS									
• Lidské zdroje		0,356	0,356						**0,712**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,356	0,356						**0,712**

		2026	2027						CELKEM
GŘ: GROW									

• Lidské zdroje		0,356	0,356						**0,712**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,356	0,356						**0,712**

		2026	**2027**						**CELKEM**
GŘ: FISMA									
• Lidské zdroje		0,178	0,178						**0,356**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**	**2028**	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**CELKEM**
GŘ: RTD									
• Lidské zdroje		0,178	0,178						**0,356**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**						**CELKEM**
GŘ: Právní služba									
• Lidské zdroje		0,178	0,178						**0,356**
• Ostatní správní výdaje									

CELKEM	Prostředky	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**						**CELKEM**
GŘ: JRC									
• Lidské zdroje		0,178	0,178						**0,356**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**						**CELKEM**
GŘ: ESVČ									
• Lidské zdroje		0,178	0,178						**0,356**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**						**CELKEM**
GŘ: COMP									
• Lidské zdroje		0,034	0,034						**0,068**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,034	0,034						**0,068**

		2026	2027						CELKEM
GŘ: AGRI									
• Lidské zdroje		0,017	0,017						**0,034**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						CELKEM
GŘ: ENER									
• Lidské zdroje		0,017	0,017						**0,034**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						CELKEM
GŘ: HERA									
• Lidské zdroje		0,017	0,017						**0,034**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						CELKEM
GŘ: JUST									

• Lidské zdroje		0,017	0,017						**0,034**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,017	0,017						**0,034**

		2026	**2027**						**CELKEM**
GŘ: SANTE									
• Lidské zdroje		0,017	0,017						**0,034**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,017	0,017						**0,034**

		2026	**2027**						**CELKEM**
GŘ: HOME									
• Lidské zdroje		0,017	0,017						**0,034**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,017	0,017						**0,034**

		2026	**2027**						**CELKEM**
GŘ: MOVE									
• Lidské zdroje		0,017	0,017						**0,034**
• Ostatní správní výdaje									

CELKEM	Prostředky	0,017	0,017						**0,034**

		2026	**2027**						**CELKEM**
GŘ: SG									
• Lidské zdroje		0,017	0,017						**0,034**
• Ostatní správní výdaje									
CELKEM	Prostředky	0,017	0,017						**0,034**

Prostředky z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce **CELKEM**	(Závazky celkem = platby celkem)	5,194	5,194						**10,388**

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		2026	**2027**	**2028**	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**CELKEM**
Prostředky z OKRUHŮ 1 až 7 víceletého finančního rámce CELKEM	Závazky	5,687	5,444						11,131
	Platby	5,441	5,566						11,007

3.2.2. Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Uveďte cíle a výstupy			Rok **N**	Rok**N+1**	Rok**N+2**	Rok**N+3**	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	**CELKEM**

⇩	VÝSTUPY																	
	Druh[2]	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Celkový počet	Náklady celkem
SPECIFICKÝ CÍL č. 1[3] …																		
– Výstup																		
– Výstup																		
– Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 1																		
SPECIFICKÝ CÍL č. 2 …																		
– Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 2																		
CELKEM																		

[2] Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

[3] Popsaný v bodě 1.4.2. „Specifické cíle…“.

3.2.3. Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

– ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.

– ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	2026	**2027**						**CELKEM**
OKRUH 7 víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje	5,162	5,162						**10,324**
Ostatní správní výdaje	0,032	0,032						**0,064**
Mezisoučet za OKRUH 7 víceletého finančního rámce	5,194	5,194						**10,388**
Mimo OKRUH 7[1] víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje	Nevztahuje se na tento návrh.							
Ostatní výdaje správní povahy	Nevztahuje se na tento návrh.							
Mezisoučet mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce	Nevztahuje se na tento návrh.							
CELKEM	5,194	5,194						**10,388**

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přídělu, který lze řídícímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

[1] Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

3.2.3.1. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

– ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.

– ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

		2026	**2027**					
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)								
20 01 02 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)		27	27					
20 01 02 03 (při delegacích)		2	2					
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)								
01 01 01 11 (v přímém výzkumu)								
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)								
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)[1]								
20 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)								
20 02 03 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)								
XX 01 xx **yy zz**[2]	– v ústředí							
	– při delegacích							
01 01 01 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)								
01 01 01 12 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)								
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)								
CELKEM		**29**	**29**					

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeobsazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přídělu, který lze řídícímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Úředníci a dočasní zaměstnanci budou působit jako kontaktní místa a budou v jednotlivých případech analyzovat, zda investiční transakce oznámené členskými státy mohou mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek ve více než jednom členském státě nebo v souvislosti s citlivým aktivem EU. Budou muset sledovat fúze a akvizice a investice na zelené louce v hospodářském odvětví, které spadají do působnosti jejich generálních ředitelství, a budou muset informovat GŘ TRADE, pokud se budou domnívat, že transakce může mít negativní vliv na bezpečnost nebo veřejný pořádek ve více než jednom členském státě nebo v souvislosti s citlivým aktivem EU. Úředníci a dočasní zaměstnanci GŘ TRADE budou pověřeni řízením skupiny odborníků Komise pro prověřování přímých zahraničních investic v EU a výboru zřízeného nařízením; monitorováním a podáváním zpráv o provádění nařízení (včetně zpracování výročních zpráv členských států a přípravy výroční zprávy Komise); spoluprací se zeměmi mimo EU v horizontálních otázkách souvisejících s prověřováním investic; a sledováním vývoje v oblasti vnitrostátních politik a právních předpisů.

[1] SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

[2] Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

Externí zaměstnanci	Nevztahuje se na tento návrh.

3.2.4. Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

Návrh/podnět:

– ☒ může být v plném rozsahu financován přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR).

– ☐ vyžaduje použití nepřiděleného rozpětí v rámci příslušného okruhu VFR a/nebo použití zvláštních nástrojů definovaných v nařízení o VFR.

– ☐ vyžaduje revizi VFR.

3.2.5. Příspěvky třetích stran

Návrh/podnět:

– ☒ nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.

– ☐ počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok **N**[1]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

3.3.

[1] Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících.

Odhadovaný dopad na příjmy

– ☒ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.

– ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:

  – ☐ na vlastní zdroje

  – ☐ na jiné příjmy

  – uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky ☐

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová rozpočtová položka:	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu[2]						
		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)		
Článek …….								

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

[2] Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.